

แผนปฏิบัติการ
สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)
ระยะ 5 ปี วาระแรก 3 ปี (พ.ศ.2563 – 2565)

ตุลาคม 2562

คำนำ

แผนปฏิบัติการราชการ สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ระยะ 5 ปี วาระแรก 3 ปี (พ.ศ.2563 – 2565) จัดทำขึ้นจากการทบทวนและปรับปรุงยุทธศาสตร์ สทอภ. พ.ศ. 2555 – 2560 และพิจารณาถึงความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 นโยบายรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

แนวโน้มการพัฒนาหรือความท้าทายที่จะเกิดขึ้นและศักยภาพที่มีอยู่ในปัจจุบันของ สทอภ. รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดตั้งของ สทอภ. และเป้าหมายของคณะกรรมการบริหาร สทอภ. ในการเป็นหน่วยงานขับเคลื่อนนโยบายด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศ (Agenda Setter) ซึ่งยุทธศาสตร์ฉบับนี้ ได้กำหนดขึ้นให้สอดคล้องทั้งในมิติของภารกิจประจำ (Function) มิติของพื้นที่ (Area) และมิติการบูรณาการในเชิงยุทธศาสตร์ (Agenda) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางสำหรับหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้ สทอภ. ในการดำเนินงานให้เกิดความเป็นเอกภาพและสอดคล้องกัน และร่วมกันขับเคลื่อนวิสัยทัศน์และพันธกิจภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้นให้บรรลุผลสัมฤทธิ์เพื่อเสริมสร้างขีดสมรรถนะในการปฏิบัติงานขององค์กรในทุกระดับและตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อมและความมั่นคงของประเทศ

ตุลาคม 2562

สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 : บทนำ	
หลักการและเหตุผล	5
หน้าที่ตามภารกิจและโครงสร้าง สทอภ.	7
ส่วนที่ 2 : ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาประเทศ	
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	9
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	19
แผนแม่บทอวกาศแห่งชาติ 20 ปี	26
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12	31
แผนแม่บทภูมิสารสนเทศแห่งชาติ	37
ส่วนที่ 3 : แผนปฏิบัติการ สทอภ. ระยะ 5 ปี วาระแรก 3 ปี (พ.ศ.2563 – 2565)	
- การวิเคราะห์และทบทวนสภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)	37
- วิสัยทัศน์ (Vision)	46
- พันธกิจ	46
- ประเด็นยุทธศาสตร์	
1. ขับเคลื่อนนโยบายด้วยอวกาศและภูมิสารสนเทศ	48
2. ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจอวกาศ	50
3. สร้างคุณค่าและมูลค่าจากระบบภูมิสารสนเทศองค์รวม	52
4. สร้าง Research Ecosystem และ Knowledge Ecosystem ด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศ	54
5. การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งองค์กร	56
ส่วนที่ 4 : การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ระยะ 5 ปี วาระแรก 3 ปี (พ.ศ.2563 – 2565)	64

ส่วนที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบัน สถานการณ์ภายนอกที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (สทอภ.) มีการเปลี่ยนแปลง สร้างโอกาสและสร้างข้อจำกัดในการดำเนินงานของ สทอภ. อย่างต่อเนื่อง ทั้งแนวโน้มการให้บริการข้อมูลและภูมิสารสนเทศที่มีภาคเอกชนสามารถให้บริการได้ นโยบายและรัฐบาลให้ความสำคัญกับการบริหารเชิงพื้นที่มากยิ่งขึ้น การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่มีอย่างต่อเนื่อง และรวดเร็ว การลงทุนเข้าสู่อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและต่อเนื่องอวกาศของภาคเอกชน ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ เป็นต้น รวมถึง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ได้กำหนดบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และพัฒนา การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีอวกาศ การส่งเสริมอุตสาหกรรมอวกาศ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอวกาศเพื่อสร้างความยั่งยืน

ดังนั้น สทอภ. จำเป็นต้องวางแนวทาง และกำหนดเป้าหมายโดยการจัดทำแผนปฏิบัติการ สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ระยะ 5 ปี วาระแรก 3 ปี (พ.ศ.2563 – 2565) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของสำนักงาน ให้สอดคล้องกับแผนบริหารราชการแผ่นดิน เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการจัดทำ

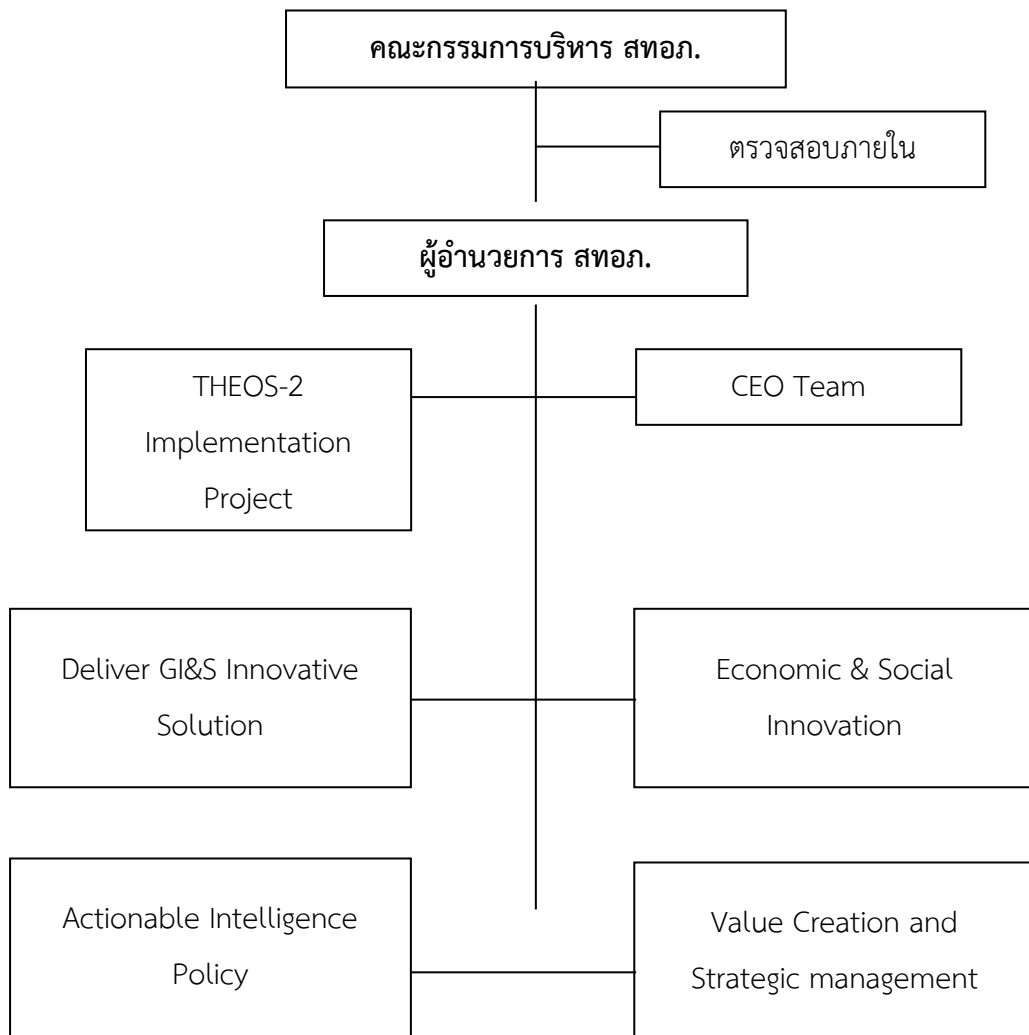
1. เพื่อกำหนดเป็นทิศทางในการพัฒนาและกรอบการปฏิบัติงานของ สทอภ. ให้บรรลุเป้าหมายการดำเนินงานในอนาคต
2. เพื่อสื่อสารกับบุคลากรของ สทอภ. ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กร

**ภารกิจตามวัตถุประสงค์การจัดตั้ง
สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)**

สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)
จัดตั้งตามพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)
พ.ศ.2543 กำหนดให้ สทอภ. มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. พัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศให้เป็นความรู้ที่ไร้พรมแดนและเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม
2. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากภาพถ่ายดาวเทียม และเป็นศูนย์ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติจากข้อมูลดาวเทียม
3. ให้บริการข้อมูลที่ได้จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ ซึ่งรวมทั้งบริการอื่นที่เกี่ยวข้อง
4. ให้บริการให้คำปรึกษาและพัฒนาบุคลากรในด้านสำรวจข้อมูลจากระยะไกลด้วยดาวเทียมและภูมิสารสนเทศ
5. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนา และดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องกับเทคโนโลยีอวกาศ ซึ่งรวมทั้งการพัฒนาและสร้างดาวเทียมสำรวจทรัพยากรธรรมชาติขนาดเล็กเองได้
6. เป็นหน่วยงานหลักกำหนดมาตรฐานกลางสำหรับระบบสำรวจข้อมูลระยะไกลและระบบภูมิสารสนเทศที่เหมาะสม

โครงสร้างสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)

หมายเหตุ : ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร ในการประชุมครั้งที่ 14/2560 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2560

ส่วนที่ 2

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาประเทศ

“ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี”

เป้าหมายอนาคตประเทศไทย ปี 2579

ภาพอนาคตประเทศไทยในอนาคตอีก 20 ปีข้างหน้า

"เป้าหมายอนาคตประเทศไทย ปี 2579 : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว"

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว

ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

การเกษตรสร้างมูลค่า

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานที่แข็งแกร่ง “เกษตรไทย” และมีความได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่าและความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษาฐานรายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูง ทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

- เกษตรปลอดภัย สร้างความตระหนักแก่ผู้ผลิตและผู้บริโภคทั่วโลกในเรื่องความสำคัญ
ของมาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหาร
จงใจและวางกรอบให้เกษตรกรและผู้ผลิตทำการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับมาตรฐาน
และเข้าสู่ระบบมาตรฐานการจัดการคุณภาพทางการเกษตรที่ได้รับการรับรองจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ
พร้อมทั้งให้ความรู้เกษตรกรด้านกระบวนการผลิตตามมาตรฐานสากลเพื่อมุ่งสู่การเลิกใช้สารเคมีในภาคเกษตร
การเพิ่มพื้นที่และปริมาณการผลิตเกษตรอินทรีย์ในระยะต่อไป
โดยส่งเสริมการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่เกษตรกรในการทำเกษตรปลอดสาร
และเปลี่ยนผ่านไปสู่งานทำเกษตรอินทรีย์
ตลอดจนสนับสนุนกลไกทางการตลาดแก่เกษตรกรที่ต้องการทำการเกษตรอินทรีย์
การพัฒนาาระบบการตรวจรับรองคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทย
รวมถึงระบบตรวจสอบย้อนกลับ สำหรับการตรวจสอบที่มาของสินค้าในทุกชั้นตอน
ให้เป็นไปตามมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

- เกษตรอัจฉริยะ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเป็นฟาร์มอัจฉริยะ
เพื่อเพิ่มผลผลิตการเกษตรในเชิงมูลค่าและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุด
และเตรียมพร้อมรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
มีการคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ตลอดจนสร้างสมดุลเกษตรอาหารและเกษตรพลังงาน โดยสร้างและนำเทคโนโลยี นวัตกรรม
และวิทยาการสมัยใหม่มาใช้ในการเกษตร ใช้เทคโนโลยีเกษตรด้านความแม่นยำ
เทคโนโลยีการผลิตพืชในโรงเรือนเพาะปลูกด้วยการใช้ระบบอัตโนมัติและเซ็นเซอร์อัจฉริยะ ติดตามการเปลี่ยนแปลง
ทั้งความชื้น แสง และอุณหภูมิภายในฟาร์ม เพื่อให้ได้ผลผลิตตรงตามความต้องการ คุณภาพคงที่
และสามารถวางแผนระบบการตลาดดิจิทัล
รวมทั้งเทคโนโลยีการช่วยบันทึกข้อมูลสำคัญและติดตามการบริหารจัดการภายในโรงเรือนและฟาร์ม
การปรับเปลี่ยนการทำเกษตรกรรมให้เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
รวมทั้งส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร
การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ระบบการผลิตทางการเกษตรให้ปลอดภัยเหลือใช้
ตลอดจนพัฒนาระบบประกันภัยทางการเกษตรที่ยั่งยืน
เพื่อสนับสนุนและจูงใจให้เกษตรกรใช้เครื่องมือดังกล่าวบริหารจัดการความเสี่ยงในการทำเกษตรกรรม
รวมถึงการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เทคโนโลยีการเกษตรใหม่ๆ

และการใช้วิทยาการด้านเทคโนโลยีชีวภาพ พันธุ์วิศวกรรม
ตลอดจนพัฒนาเทคโนโลยีทางการเกษตรที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ทั้งในเรื่องการปรับสภาพดิน
การตรวจจับสารเคมีตกค้าง การตรวจวินิจฉัยและรักษาโรคสัตว์ และการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิต
เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และคุณค่าทางโภชนาการ ลดการใช้สารเคมีในการเกษตร
รวมทั้งยืดอายุการเก็บเกี่ยวและการเก็บรักษาเพื่อยืดระยะเวลาการจำหน่ายผลผลิตและการส่งออก
พร้อมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยเครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตรสำหรับระบบฟาร์มอัจฉริยะในประ
ท

ศ
โดยยกระดับเทคโนโลยีการผลิตและเครื่องจักรกลการเกษตรให้สูงขึ้นด้วยการวิจัยและพัฒนาการสร้างและกำหนดคุ
ณภาพมาตรฐานของสินค้าเครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร
รวมทั้งการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ การประยุกต์ใช้ข้อมูลจากดาวเทียม
และเชื่อมโยงฐานข้อมูลจากการประยุกต์ใช้ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ
เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างยั่งยืนให้กับภาคเกษตร
การสร้างฐานข้อมูลการเพาะปลูกระดับประเทศ การจัดการด้านชลประทาน ทะเล และชายฝั่ง
รวมทั้งการติดตามการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

อุตสาหกรรมและบริการไทยต้องพร้อมรับมือและสร้างโอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติ
อุตสาหกรรมครั้งที่ 4 ที่เป็นผลของการหลอมเทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีชีวภาพ
และเทคโนโลยีทางกายภาพเข้าด้วยกัน
ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้างและลึกซึ้งทั้งระบบอย่างที่ไม่เคยปรากฏ
มาก่อน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการ
โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี
แห่งอนาคต เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ตามความต้องการของตลาด
สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

- อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
ใช้ตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยในการส่งเสริมการค้าคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์
ให้เป็นฐานการผลิตของภูมิภาคเพื่อการส่งออกสู่ตลาดโลก และศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาค
ลดต้นทุนทางด้านโลจิสติกส์และเพิ่มมูลค่าจากการเป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์
ส่งเสริมอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง โดยการส่งเสริมการสร้างศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์

ระดับภูมิภาคและเชื่อมต่อกับเครือข่ายโลจิสติกส์ของโลก การผลักดันการเปลี่ยนผ่านของอุตสาหกรรมยานยนต์ ทั้งระบบไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ ส่งเสริมเทคโนโลยีและพัฒนาอุตสาหกรรมระบบกักเก็บพลังงาน รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนที่เน้นการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี การพัฒนาอุตสาหกรรมการบิน และอวกาศเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้องโดยยกระดับบริการซ่อมบำรุงอากาศยาน และการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน ซึ่งจะต่อยอดไปยังชิ้นส่วนยานอวกาศในที่สุด และสนับสนุนการลงทุนด้านบริการดูแลรักษาและซ่อมแซมอากาศยานเพื่อขยายตลาดบริการดูแลรักษาและซ่อมแซมอากาศยาน ตลอดจนพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการบินและอวกาศ การส่งเสริมและพัฒนาการขนส่งรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับบริบทของไทย ในอนาคต รวมทั้งอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งการพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะความเชี่ยวชาญ ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมการบินและอวกาศ และบริการโลจิสติกส์ การอำนวยความสะดวกสำหรับบุคลากรผู้เชี่ยวชาญต่างชาติให้เข้ามาทำงานในไทย และจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษา ตลอดจนการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมยานยนต์ การบินและอวกาศ และโลจิสติกส์ ตลอดจนหน่วยงานกำกับดูแล ให้ได้รับมาตรฐานสากลและสร้างความร่วมมือในการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

- อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ พัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทย มีศักยภาพ เพื่อลดการพึ่งพาจากต่างประเทศ และพัฒนาต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมส่งออกต่อไป โดยการต่อยอดพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงด้านต่าง ๆ จากอุตสาหกรรมของประเทศไทยที่มีความเข้มแข็งอยู่ แล้วรวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงด้านต่าง ๆ และเทคโนโลยีที่มีประโยชน์ ในบริบทด้านความมั่นคงและเชิงพาณิชย์ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรทางด้านวิจัยและพัฒนา การออกแบบ และการผลิตเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัย การเตรียมตัวรับภัยพิบัติ และการให้ความช่วยเหลือระหว่าง และหลังเกิดภัยพิบัติ พร้อมทั้งการสร้างอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ เพื่อลดผลกระทบจากภัยคุกคามไซเบอร์ ต่อเศรษฐกิจและสังคม และปกป้องอธิปไตยทางไซเบอร์ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ จากการทำธุรกิจดิจิทัล ส่งเสริมการจัดหาพลังงานให้เพียงพอ เพื่อเป็นฐานความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศ พร้อมไปกับการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก ให้มีความสมดุลและเกิดความมั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองทางด้านพลังงาน ตลอดจนพัฒนาอุตสาหกรรมด้านพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่ม อุตสาหกรรมเทคโนโลยีพลังงานใหม่ และอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ รวมทั้งการผลิตยุทธภัณฑ์และยุทธภัณฑ์ทางการทหาร ไปพร้อมกันกับอุตสาหกรรมที่เป็นเทคโนโลยีสองทาง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทยในการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคเอเชีย ในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และรุนแรง โครงสร้างพื้นฐานจะครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่ และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก

- สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชน และแก้ปัญหาความมั่นคงบริเวณชายแดน โดยการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้มีความพร้อมทางโครงสร้างพื้นฐานที่จะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลาง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมและนวัตกรรม พัฒนาเมืองและส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจตะวันออก เพื่อเชื่อมต่อการพัฒนาภาคตะวันออก และภาคอื่น ๆ ตลอดจนเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ทั้งทางด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงจุดเด่นของแต่ละพื้นที่ และการเสริมซึ่งกันและกัน กับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน พร้อมทั้งการจัดผังเมือง ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ การอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุน ทั้งในด้านข้อมูลแรงงาน และกฎระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และมีมูลค่าเพิ่มสูง โดยตระหนักถึงความยั่งยืน

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ สนับสนุนให้เกิดระบบนิเวศในการร่วมสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมจากภาคเอกชน มหาวิทยาลัย และหน่วยงานวิจัยหรือมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก เพื่อสร้างและถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นพื้นฐานและเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้จริง ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ทั้งในภาครัฐและเอกชน พร้อมทั้งสร้างแรงบันดาลใจ และเสริมสร้างความรู้และโอกาสในการเข้าถึงโครงข่าย broadband หลากรูปแบบตามความเหมาะสมของพื้นที่

โดยมีรูปแบบการเชื่อมโยงด้านดิจิทัลที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในระดับสากลทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงการวางกรอบในการจัดการทรัพยากรคลื่นความถี่ให้เพียงพอรองรับบริการที่มีคุณภาพในราคาที่ประชาชนทั่วไปเข้าถึงได้ มีการสนับสนุนธุรกิจ แบบแพลตฟอร์ม ที่ทำให้เกิดการสร้างงานบริการในโลกดิจิทัลใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานบริการ และบริหารของภาครัฐและเอกชน และสร้างความมั่นคงในการเชื่อมโยงเครือข่ายดิจิทัลเชื่อมต่อกับโลก และการสนับสนุนและเร่งรัดการนำวิทยาศาสตร์ข้อมูล ปัญญาประดิษฐ์ และหุ่นยนต์ การออกแบบที่คำนึงถึงผู้ใช้เป็นศูนย์กลาง มาใช้ในภาคการผลิตและบริการ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในรูปแบบที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลหลากหลายแหล่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเพิ่มศักยภาพคนในสังคมด้วยการเข้าถึงความรู้ เครื่องมือบนพื้นฐานของธรรมาภิบาลข้อมูล ซึ่งครอบคลุมความปลอดภัยไซเบอร์ ความมีจริยธรรม และการไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล รวมทั้งการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน โดยการจัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน บริหารจัดการพลังงานให้มีประสิทธิภาพและมีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม มีราคาที่เหมาะสม และการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการใช้พลังงานในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนภาคการผลิต บริการ และการขนส่ง รวมทั้งส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกในสัดส่วนที่มากขึ้น ตลอดจนพัฒนาระบบโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ สร้างและรวบรวมผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศ ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งในมหาวิทยาลัย และหน่วยงานวิจัยผ่านการสร้างแรงจูงใจต่าง ๆ เพื่อให้มีความพร้อมกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในอนาคต รวมทั้งการสร้างผลงานที่ช่วยให้ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดในการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างเต็มที่

พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมทั้งเกษตรกร ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยมีนวัตกรรมใน 3 ด้าน คือ นวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ นวัตกรรมในเชิงสินค้าและบริการ และนวัตกรรมในเชิงกระบวนการผลิตและบริการ พร้อมทั้งเป็นนักการค้าที่เข้มแข็งที่จะนำไปสู่การสนับสนุนการเป็นชาติการค้าที่มีความสามารถในการเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศ เป็นผู้ประกอบการที่ “ผลิตเก่ง ขายเก่ง” หรือ “ซื้อเป็น

ขายเป็น” บริการ เป็นเลิศ สามารถขยายการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีธรรมาภิบาล

- สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดกระบวนการการผลิตและบริการ การจัดการ และการตลาด สามารถบริหารจัดการธุรกิจและบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส โดยการสร้างและพัฒนาทักษะ องค์ความรู้รอบด้านที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจในยุคใหม่ที่มีการแข่งขันสูง รวมทั้งทักษะในการวิเคราะห์และใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อการวางแผนธุรกิจและสามารถบริหารจัดการความเสี่ยง

ท ก ง ธิ ร ก ิ ธิ จ ไ ต้
ไปพร้อมกับการวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบการ พร้อมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการในการสร้างนวัตกรรม เพื่อสร้างความแตกต่างของสินค้าและบริการ และนำไปสู่

การพัฒนาต่อยอดด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจหรืออุตสาหกรรมอนาคต ตลอดจนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสร้างทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต และการสนับสนุนผู้ประกอบการในการสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่ โดยสร้างระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่งและโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุนและให้ผลผลิตออกสู่ตลาดอย่างสม่ำเสมอ และการส่งเสริมการรวมกลุ่มให้เกิดคลัสเตอร์ที่เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น และลดต้นทุนการผลิตลง โดยการพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตน

- สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล อนาคตของโลกไร้พรมแดนคือการแข่งขันบนฐานข้อมูล จึงต้องสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและเป็นข้อมูลที่ทันสมัยเพื่อการวางแผนธุรกิจ

โดยการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและฐานข้อมูลขนาดใหญ่ผ่านระบบออนไลน์ เพื่อต่อยอดพัฒนาธุรกิจเดิมและสร้างธุรกิจใหม่ การสร้างและพัฒนาศูนย์บริการข้อมูลผู้ประกอบการ เพื่อเป็นช่องทางหลักในการให้ข้อมูลและคำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ และเป็นแหล่งรวมที่ปรึกษาทางธุรกิจ

การพัฒนากระบวนกรข้อมูลและสร้างระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกัน รวมถึงฐานข้อมูลความรู้วิจัยและนวัตกรรม โดยเป็นข้อมูลที่มีความทันสมัย บูรณาการ และต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ในการสืบค้นต่อยอดในทุก ๆ ด้าน และการกำหนดนโยบายที่เหมาะสมต่อการพัฒนาผู้ประกอบการ การสนับสนุนการสร้างและพัฒนาแพลตฟอร์มกลาง ทั้งในด้านการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด ที่ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ร่วมกันในการวางแผนธุรกิจในอนาคต เพื่อลดต้นทุนของทั้งภาครัฐและเอกชน และการสนับสนุนให้เกิดพื้นที่ทำงานร่วม สำหรับผู้ประกอบการ เพื่อลดต้นทุนและเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนนวัตกรรมและเชื่อมต่อธุรกิจระหว่างกันอีกทางหนึ่ง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ปฏิรูปกระบวนกรการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบกรการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบกรเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างความตื่นตัว ให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับกรเรียนรู้ โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบกรศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

- การปรับเปลี่ยนระบบกรเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยออกแบบกระบวนกรเรียนรู้ในทุกกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตั้งคำถาม ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา ความรู้และทักษะทางศิลปะ และความรู้ด้านคณิตศาสตร์ และระบบคิดของเหตุ ผล และการหาความสัมพันธ์ การพัฒนาระบบกรเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวนไตร่ตรอง การสร้างผู้เรียนให้สามารถกำกับกรเรียนรู้ของตนเองได้ การหล่อหลอมทักษะกรเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งกรเรียนรู้ด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

มุ่งเน้นการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจให้เติบโตและมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ด้วยเศรษฐกิจฐานชีวภาพ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มความเป็ น ธรรม ทาง สัง ค ม สามารถลดความเสี่ยงของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและลดปัญหาความขาดแคลนของทรัพยากรลงได้ โดยมีเป้าหมายสู่สังคมที่มีระดับคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้นแต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำลง ผ่านแนวทางและมาตรการต่าง ๆ เช่น การบริโภคและการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวและป่าไม้ รักษาฐานทรัพยากรสัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งเสริมให้สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร และเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

- รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยหยุดยั้งการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุก มีการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ และมีการบูรณาการทุกหน่วยงานในการเฝ้าระวังและป้องกันการบุกรุกป่าส่งเสริมการฟื้นฟูระบบนิเวศป่าธรรมชาติที่เสื่อมโทรม พื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย พื้นที่ป่าต้นน้ำบนพื้นที่สูงชัน และพื้นที่แนวกันชน ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชน ส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ต้นน้ำที่เหมาะสมและไม่เกิดผลกระทบโดยกำหนดสิทธิชุมชนที่เข้าไปใช้ประโยชน์จากป่าจะต้องคำนึงถึงความเปราะบางของระบบนิเวศ ชีตจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวเพื่อให้ชุมชนมีความรู้ สึก หวง แห น เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และมีการปลูกป่าเพิ่มขึ้นตามหลักการผู้ได้ รับ ประ โย ช น์ จาก ป่า เป็น ผู้ ดู แล ป่า ส่ง เส ริ ม ปลูก ป่า เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมจากป่าปลูกแบบครบวงจร สร้างกลไกหรือระบบตัดฟันระยะยาวที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและกฎหมายสำหรับพื้นที่ที่อยู่นอกเขตพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่ของเอกชน โดยให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ควบคู่กับการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสามารถระบุแหล่งกำเนิดของไม้ และป้องกันการลักลอบนำไม้ อ อ ก จาก ป่า รวมถึงการสร้างและพัฒนาพื้นที่สีเขียวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและการเรียนรู้ทางธรรมชาติในเขตชุมชนเมืองและชนบทเพื่อให้ประชาชนได้ ประ โย ช น์ และ รู้ สึก ไ ก ลั ชิต ธรรม ชาติ เกิด ความ รู้ สึก หวง แห น เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และ ได้ รับ ความ สุก จาก ทรัพยากร ธรรม ชาติ พร อ ม ทั้ง การ แก้ ไข ปัญ หา ชุม ชน ที่ ท้า กิ น ใน เขต ป่า โดยเน้นการใช้ประโยชน์ที่ไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในรูปแบบคนอยู่กับป่าอย่างยั่งยืน การจัดทำแผนที่แนวเขตพื้นที่สีเขียว ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่สีเขียว รายจังหวัด การส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่ป่าชุมชนและป่าครอบครัวแบบมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายภาคประชาชนทุกระดับอายุให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับการสร้างการเติบโตของประเทศจากกิจกรรมทางทะเลที่หลากหลายควบคู่ไปกับการดูแลฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งหมด ภายใต้อำนาจและสิทธิประโยชน์ของประเทศที่พึงมีพึงได้ เพื่อความเป็ นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องทะเลที่ถูกต้องและเพียงพอ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล ปรับปรุง และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ โดยรักษาแนวปะการังที่สำคัญต่อการท่องเที่ยว รักษาป่าชายเลนที่สำคัญต่อการดูดซับก๊าซเรือนกระจก รักษาแหล่งหญ้าทะเล ที่สำคัญต่อประมงและสัตว์ทะเลหายาก มีพื้นที่คุ้มครองทางทะเลที่มีประสิทธิภาพในรูปแบบต่างๆ โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและประชาชนในการดูแลจัดการพื้นที่ พัฒนากลไกคุ้มครองสัตว์ที่มีความสำคัญ ต่อระบบนิเวศ การท่องเที่ยว และ การอนุรักษ์ที่มีมาตรฐานระดับสากล พร้อมทั้งมีระบบควบคุมและตรวจสอบผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนโดยคำนึงถึงมูลค่าของระบบนิเวศและสิ่งมีชีวิตทางทะเล กระบวนการมีส่วนร่วมชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รวมถึงมีระบบตรวจสอบ แจ้งเตือน ติดตาม และประเมินผลที่มีประสิทธิภาพในปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบต่อระบบนิเวศ สัตว์ทะเลหายาก ห่วงโซ่อาหาร และคุณภาพอาหารทะเล รวมถึงมีการกระจายความรู้ด้านทะเลในทุกระดับชั้น และครอบคลุมทุกระดับ และมีกิจกรรมการสร้างความตระหนักทางทะเล มีระบบศูนย์ข้อมูลความรู้เชิงรุกที่เข้าถึงได้ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล มีการศึกษาวิจัยเรื่องทะเลอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาฐานข้อมูลเป็นคลังรวมความรู้ด้านผลประโยชน์ทางทะเล เพื่อให้คำปรึกษาช่วยการตัดสินใจของผู้บริหารและให้บริการความรู้แก่ประชาชน ที่จะนำความรู้ไปพัฒนาให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

มุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูล การคาดการณ์สภาพภูมิอากาศและระบบเตือนภัยล่วงหน้าที่รวดเร็วแม่นยำและมีประสิทธิภาพ และมีการเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและลดผลกระทบทั้งในเชิงโครงสร้างและไม่เชิงโครงสร้างเพื่อเตรียมรับมือกับภัยพิบัติภัยที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่เหมาะสมกับแต่ละภูมิสังคมของประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติภัยทั้งระบบโดยคำนึงถึงปัจจัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะยาว รวมถึงการเสริมสร้างขีดความสามารถของประชาชน ชุมชน และเมืองในการรับมือและปรับตัวต่อผลกระทบจากภัยพิบัติภัยที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง มีข้อกำหนด รูปแบบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ตามศักยภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการพัฒนา “เมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนผังภูมินิเวศ การพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศ พัฒนาพื้นที่ต้นแบบตามแผนผังภูมินิเวศในทุกจังหวัดอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะ สงวนรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อุทยานธรณีวิทยา แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน

- จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ โดยจัดทำและพัฒนาระบบการเชื่อมโยง จัดการ และ วิเคราะห์ ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการจัดทำแผนผังภูมินิเวศระดับประเทศ รวมถึงสนับสนุนการบริหารจัดการตามศักยภาพของภูมินิเวศ จัดทำแผนผังภูมินิเวศของพื้นที่ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชน พร้อมทั้งการจัดทำผังเมืองและชนบทตามเกณฑ์มาตรฐานและองค์ประกอบของผังเมืองรวมด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน คมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การจัดทำแผนผังพื้นที่เขตเกษตรเศรษฐกิจ แผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก เพื่อใช้ในการพัฒนาการเกษตรปลอดภัย และ เกษตรอินทรีย์

การจัดทำผังพื้นที่อุตสาหกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานตลอดจนตัวชี้วัดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
การจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม
อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน

พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

มุ่งเน้นพัฒนาระบบจัดการน้ำทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นคง
เพิ่มผลิตผลในเรื่องการจัดการและการใช้น้ำทุกภาคส่วน ดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ
พัฒนาความมั่นคงทางพลังงานอย่าง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
เน้นส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกที่คำนึงถึงการพัฒนาอย่างเหมาะสม ให้มีประสิทธิภาพ
เพิ่มศักยภาพและการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
พัฒนาความมั่นคงการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย
และเป็นฐานการผลิต ที่มีผลิตภาพสูง

- พัฒนาการจัดการน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
โดยจัดให้มีน้ำสะอาดใช้ทุกครัวเรือนในชุมชนชนบท ในปริมาณ คุณภาพ และราคาที่เหมาะสม
มีระบบการจัดการน้ำชุมชนที่เหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริมฟื้นฟู อนุรักษ์ พื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่พักน้ำ
แหล่งน้ำธรรมชาติ แอ่งน้ำบาดาล การระบายน้ำชายฝั่ง ให้มีปริมาณและคุณภาพน้ำ และใช้ประโยชน์ได้ตามเกณฑ์
มีการจัดทำแผนป้องกัน พื้นที่รักษา ร่วมกับแผนรักษาเขตต้นน้ำ แผนป้องกันแผ่นดินถล่ม แผนอนุรักษ์ พื้นที่
รักษาสภาพสิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำธรรมชาติ ตามพื้นที่ที่กำหนดและตามความสำคัญ
และมีการพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบให้มีระดับความมั่นคงในระดับสากล
โดยการจัดหาและใช้น้ำที่สมดุล ทันทสมัย ทันทการณ์ และสร้างความเป็นธรรม ใช้ระบบทั้งทางโครงสร้าง กฎระเบียบ
การบริหารจัดการการจัดหาและใช้น้ำที่ได้สมดุล ระบบและกลไกการจัดสรรน้ำที่เป็นธรรม
การยกระดับผลิตภาพการใช้น้ำให้เทียบเท่าระดับสากล รวมทั้งการเตรียมความพร้อมทางบุคลากร สังคม
สารสนเทศและการสื่อสาร การพัฒนาเครื่องมือการจัดการ การดำเนินการเพื่อสร้างสมดุล
สร้างวินัยของประชาชนในการใช้น้ำ และการอนุรักษ์อย่างรู้คุณค่า
พร้อมทั้งมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์สารสนเทศกับนานาชาติ
และการดำเนินการร่วมใช้น้ำกับแม่น้ำระหว่างประเทศ
โดยพิจารณาและดำเนินการโครงการบูรณาการและเชื่อมโยงกับประเด็นอื่นร่วมกับระดับสากล
และมีการจัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ ให้สามารถลดสูญเสีย ความเสี่ยง

จากภัยพิบัติที่เกิดจากน้ำท่วมหลักวิชาการให้อยู่ในขอบเขตที่ควบคุมที่มีประสิทธิภาพโดยแบ่งตามลักษณะของแต่ละพื้นที่ได้ และสามารถฟื้นตัวได้ในเวลาอันสั้น

ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

มุ่งส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมของคนไทย พัฒนาเครื่องมือและกลไกเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ ร่องรับการเติบโตที่มีคุณภาพในอนาคต รวมทั้งจัดตั้งและพัฒนากระบวนการยุติธรรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาและลดความขัดแย้ง พัฒนาและดำเนินโครงการยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

- พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเติบโตที่มีคุณภาพในอนาคต โดยพัฒนาและยกระดับการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นกลไกในการป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมในพื้นที่สำคัญ พร้อมทั้งประยุกต์ใช้นวัตกรรมเวทิดิจิทัล เพื่อรังสรรค์นโยบายที่นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง และสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน พร้อมทั้งพัฒนาระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม โดยเพิ่มบทบาทของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ คุ้มครองและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม และกระบวนการมีส่วนร่วมที่สร้างสรรค์ในโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ สังคม และเศรษฐกิจ ทั้งนี้ รวมถึงการกระจายอำนาจและการสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรชุมชน องค์กรประชาสังคม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมาตรการพัฒนาและออกกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายและองค์กรในกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัย มีความเชี่ยวชาญ และมีประสิทธิภาพตามหลักนิติธรรมและหลักประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม ที่จะสามารถลดความเหลื่อมล้ำ และป้องกันแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ครอบคลุม ทั้งปัญหาเดิมและปัญหาอุบัติใหม่ อันจะทำให้เกิดการจัดการ อย่างยั่งยืน สามารถเยียวยาฟื้นฟูบุคคลชุมชนและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสียหายได้อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม พร้อมทั้งพัฒนาความร่วมมือในเรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมข้ามพรมแดนกับประเทศอาเซียนและภูมิภาคอื่นอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของภูมิภาค

การฟื้นฟูและขยายพื้นที่สีเขียว และความหลากหลายทางชีวภาพในภูมิภาค รวมทั้งการเพิ่มกระบวนการมีส่วนร่วมก่อนการตัดสินใจในโครงการขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบข้ามพรมแดน การเพิ่มความร่วมมือในเรื่องการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคได้อย่างทั่วถึงและทันการณ์ และการพัฒนาความร่วมมือระหว่างหน่วยงานยุติธรรมในภูมิภาค ในการสร้างระบบยุติธรรมเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

“แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ”

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆต่อไป ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันโดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติจะประกอบด้วยสถานการณ์และแนวโน้มที่เกี่ยวข้องของแผนแม่บท เป้าหมายและตัวชี้วัดในการดำเนินการซึ่งแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 4 ช่วง ช่วงละ 5 ปี รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนา และแผนงาน/โครงการที่สำคัญของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติว่า “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชน มีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรมฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพ ของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีจำนวนรวม 23 ฉบับ ประกอบด้วย (1) ความมั่นคง (2) การต่างประเทศ (3) การเกษตร (4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (5) การท่องเที่ยว (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ (7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมยุคใหม่ (9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (10) การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม (11) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (12) การพัฒนาการเรียนรู้ (13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี (14) ศักยภาพการกีฬา (15) พลังทางสังคม (16) เศรษฐกิจฐานราก (17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมโดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนา สทอภ. มีหลักๆ ดังนี้

ประเด็นที่ 3 : การเกษตร

ภาคเกษตรเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยที่มีความเกี่ยวข้องกับประชากรประมาณ ๒๔ ล้านคน แต่ที่ผ่านมามีการพัฒนาภาคเกษตรมีความท้าทายหลายด้าน ทั้งการพัฒนา ศักยภาพการผลิต การรักษาสถียรภาพราคาสินค้า และการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานตลอดจนการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ซึ่งภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศในระยะ ๒๐ ปี

นิเวศให้อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยในระยะแรกจะเน้นการสร้างรากฐานของอุตสาหกรรมและบริการและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการ ทั้งด้านบุคลากร การสร้างนวัตกรรม การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบต่าง ๆ และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ในขณะที่เดียวกันต้องพัฒนาต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมและบริการเดิมที่มีความเข้มแข็ง และสร้างโอกาสให้ทุกอุตสาหกรรมในการปรับตัวและสร้างศักยภาพใหม่ ในระยะต่อไปจะเป็นการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตได้เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทย สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมของตนเอง ลดการพึ่งพาเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากต่างประเทศ และเป็นผู้นำของอุตสาหกรรมและบริการที่ประเทศไทยมีศักยภาพในระดับภูมิภาคและระดับโลก

- แผนย่อยอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ โดยต่อยอดพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศที่ไทยมีความเข้มแข็งให้เป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในเชิงเศรษฐกิจ ที่ครอบคลุมหลากหลายมิติ ทั้งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ อุตสาหกรรมที่ส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ อุตสาหกรรมด้านพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่ม อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ การผลิตยุทธภัณฑ์และยุทธภัณฑ์ทางการทหาร รวมทั้งอุตสาหกรรมที่เป็นเทคโนโลยีสองทาง เพื่อลดการพึ่งพาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากต่างประเทศ และพัฒนาต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมส่งออกต่อไป

- แผนย่อยการพัฒนาาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่ามีการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคตสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์สำหรับภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการของประเทศ

ประเด็นที่ 8 : ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

จากกระแสโลกาภิวัตน์ประกอบกับพลวัตทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาคการผลิตที่ลดและเลิกพึ่งพาทุนการผลิตตามแบบอุตสาหกรรมเดิม มาสู่ยุคเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม อันส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินธุรกิจ เช่น โครงสร้างการค้าที่ปรับรูปแบบอยู่บนช่องทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันต้องล้มเลิกกิจการไป ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในบริบทปัจจุบัน “คน” จึงเป็นหัวใจของการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ต้องสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการไทยให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวทันและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ โดยวางการปรับบทบาทภาครัฐให้เสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนา เพื่อผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินและฐานข้อมูลที่ทันสมัย เสริมสร้างศักยภาพในการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ และพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของธุรกิจใหม่ ๆ ในอนาคต

- แผนย่อยการสร้างเสริมผู้ประกอบการอัจฉริยะ ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานระบบการศึกษาให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐาน ที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน

และพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาเพิ่มมูลค่าธุรกิจ ตลอดจนส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการ

- แผนย่อยการสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

โดยสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีอัตลักษณ์ และตราสินค้าที่เด่นชัด ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการขยายช่องทางทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ มีแผนกลยุทธ์การเข้าถึงตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพสำหรับการขยายตลาดสินค้าและบริการของไทย ตลอดจนสร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐาน รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ

- แผนย่อยการสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่
โดยพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ การสร้างคุณภาพมาตรฐาน การพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบัน บูรณาการ และต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลและสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ รวมทั้งสนับสนุนการสร้างและพัฒนาแพลตฟอร์มที่ใช้ร่วมกัน ตลอดจนให้ความสำคัญกับการปรับปรุงการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อพัฒนาการให้บริการและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการดำเนินธุรกิจด้วยเทคโนโลยี

ประเด็นที่ 9 : เขตเศรษฐกิจพิเศษ

จากที่ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ของภูมิภาค จึงควรผลักดันและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในประเทศ ส่งเสริมการส่งออกและให้มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตสินค้าและเป็นศูนย์กลางในการกระจายสินค้าในภูมิภาค ซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษจึงเป็นการพัฒนาเขตเศรษฐกิจของประเทศไทยเพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งให้สิทธิพิเศษบางประการในการดำเนินกิจการต่างๆ เช่น การประกอบอุตสาหกรรม การพาณิชย์ การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศ เพื่อดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ และยกระดับรายได้ของประชากรในประเทศ โดยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เพื่อให้เศรษฐกิจและการค้าในพื้นที่มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแต่ละภูมิภาคและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในแต่ละพื้นที่

- แผนย่อยการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก นโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นการวางจุดยืนของประเทศไทยสำหรับการพัฒนาระยะยาวตอบสนองต่อความท้าทายภายในประเทศและระดับโลก การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเป็นต้นแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่สมบูรณ์แบบช่วยผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ให้ประเทศไทยก้าวขึ้นสู่ระดับประเทศพัฒนาโดยเร็วที่สุด

ปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศและกระจายความเจริญออกสู่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก มีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขั้นสูง เป็นฐานการสะสมเทคโนโลยีและนวัตกรรมยกระดับอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงและมีศักยภาพในการแข่งขันสูงให้สอดคล้องกับบริบทโลกบนฐานกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ทันสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นเมืองอัจฉริยะน่าอยู่และมีความทันสมัยระดับนานาชาติ และสามารถประกอบกิจการอย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น และยกระดับการพัฒนาแบบก้าวกระโดด เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศไทยในฐานะประตูของภูมิภาคเอเชีย

ประเด็นที่ 11 : ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

ทิศทางการขับเคลื่อนการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์และการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเรียน วัยรุ่น วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์และสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

- แผนย่อยการพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน ช่วงวัยแรงงาน เน้นการพัฒนาและยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งทักษะฝีมือ ทักษะด้านเทคโนโลยี ทักษะวิชาชีพ และภาษาอังกฤษ มีการทำงานตามหลักการทำงานที่มีคุณค่าเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศมีวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะทางการเงินเพื่อให้สามารถบริหารจัดการการเงินของตนเองและครอบครัว มีการวางแผนทางการเงินและมีการออม การรับผิดชอบของพ่อแม่ต่อครอบครัว มีการพัฒนาระบบการพัฒนาทักษะ และการอำนวยความสะดวกในการพัฒนาและยกระดับศักยภาพความรู้ ทักษะฝีมือ ความชำนาญพิเศษ การเป็นผู้ประกอบการใหม่ และการพัฒนา ต่อยอดความรู้ในการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ รวมทั้งมาตรการขยายอายุการทำงาน ตลอดจนการดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถพิเศษในต่างประเทศในด้านต่าง ๆ ให้มาสร้างและพัฒนาประเทศไทย ทั้งในรูปแบบการทำงานชั่วคราวและถาวรตามความเหมาะสมของเป้าหมายการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ รวมถึงผู้มีความสามารถที่มีศักยภาพสูงด้านต่าง ๆ ลูกหลานชาวต่างชาติที่กำเนิดในประเทศไทยที่มีความสามารถพิเศษ และการรับเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษจากทั่วโลก และผู้เชี่ยวชาญที่มีศักยภาพหรือทักษะสูงในสาขาต่าง

ๆ ที่เปลี่ยนแปลงนโยบายชนชั้นต่อการพัฒนาประเทศไทย ควบคู่กับการรักษาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทั้งคนไทยหรือคนต่างชาติที่เกิดในประเทศไทยได้แสดงศักยภาพและใช้ความสามารถในการทำประโยชน์และสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงการพัฒนาระบบการปรับเปลี่ยนทัศนคติ และสร้างศักยภาพให้ผู้ที่เคยกระทำผิดสามารถประกอบอาชีพเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศและอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข

ประเด็นที่ 18 : การเติบโตอย่างยั่งยืน

การเติบโตอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการอนุรักษ์ คุ้มครอง ความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิดเพื่อลดการสูญเสียนิเวศพันธุกรรมที่ถูกคุกคาม ชนิดพันธุ์ถิ่นที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ รวมทั้งการลดความขัดแย้งระหว่างสัตว์ป่ากับคนและชุมชน การสร้างระบบฐานข้อมูลธนาคารพันธุกรรม พัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวทั้งในเขตเมืองและชุมชน ส่งเสริมการลงทุนและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคไปสู่การผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับการสร้างการเติบโตของประเทศจากกิจกรรมทางทะเลที่หลากหลายควบคู่ไปกับการดูแลฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งหมด ให้ความสำคัญกับประเด็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้ประเทศไทยสามารถร่วมมือกับนานาชาติในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อ การเติบโตทางเศรษฐกิจ

ส่งเสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนสามารถลดความเสี่ยงและมีความพร้อมที่จะรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเกิดความสูญเสียน้อยที่สุด การบริหารจัดการมลพิษทั้งระบบ จัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ ใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ก่อมลพิษ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการขึ้น เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

- แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

การเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว เป็นการให้ความสำคัญกับการคงไว้ซึ่งพื้นที่คุ้มครองได้รับการอนุรักษ์ คุ้มครอง เพื่อลดการสูญเสียนิเวศพันธุกรรมที่ถูกคุกคาม ชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่นที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ รวมทั้งการลดความขัดแย้งระหว่างสัตว์ป่ากับคนและชุมชน ตลอดจนให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการป่าไม้เชิงพื้นที่ โดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการหยุดยั้งการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า พัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ พัฒนาองค์กรของรัฐและออกกฎระเบียบ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มพื้นที่ป่า สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวทั้งในเขตเมืองและชุมชน นอกจากนี้ยังจะต้องส่งเสริมการลงทุนและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคไปสู่การผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

- แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
ให้ความสำคัญกับการสร้างการเติบโตของประเทศจากกิจกรรมทางทะเลที่หลากหลายและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการดูแลฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งหมด โดยมุ่งเน้นการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องทะเลที่ถูกต้อง พัฒนาบุคลากรคุ้มครองสัตว์ที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศ และมีแผนในการกำหนดวิธีการจัดการในแต่ละพื้นที่ที่สำคัญทั่วประเทศ เพื่อลดพื้นที่ที่มีปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง รวมถึงการทำประมงที่คำนึงถึงความสมดุลของฐานทรัพยากรและความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ

- แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
มุ่งเน้นแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งในมิติของการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อสามารถขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศได้อย่างยั่งยืน

- แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร
ทั้งระบบให้ เป็นไปตามมาตรฐานสากลมุ่งเน้นการจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิด โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่และจัดทำระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียและกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ การใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ก่อมลพิษ ส่งเสริมการลดหรือเลิกใช้สารเคมีอันตราย ควบคุม ป้องกันของเสียจากสินค้าจากต่างประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมการจัดการมลพิษ

- แผนย่อยการยกระดับกระบวนการค้นพบเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องคำนึงถึงบริบทของพื้นที่ที่มีความเฉพาะตัวและกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคม อาทิ เทคโนโลยี นวัตกรรม การบริหารจัดการ ที่อาจก่อให้เกิดประเด็นอุบัติใหม่ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งนโยบายหรือแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบเดิมอาจไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการดำเนินงานในอนาคตจึงจำเป็นต้องมีกลไกเพื่อเปิดโอกาสให้เกิดพื้นที่ทดลองเชิงนวัตกรรม นโยบาย และกฎหมาย และทำให้มั่นใจว่าการบริหารจัดการรูปแบบใหม่ จะตอบสนองต่อบริบทของพื้นที่และกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ อยู่บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

ประเด็นที่ 19 : การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

แผนแม่บทนี้มุ่งเน้นพัฒนาระบบจัดการน้ำทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นคง เพิ่มผลิตผลในเรือจัดการและการใช้น้ำทุกภาคส่วน ดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ ทั้งนี้ในการดำเนินการจะต้องสร้างความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์และบูรณาการแบบหลายมิติและหลายภาคส่วน โดยคำนึงถึงทั้งด้านความต้องการและการจัดหา ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติ

แผนย่อยการพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศการจัดการน้ำเพื่อเพิ่มความมั่นคงจะดำเนินการในกรอบลุ่มน้ำและเป็นระบบเพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งด้านการจัดหา การใช้ และการอนุรักษ์ โดยมีแนวทางการดำเนินการเพื่อชุมชน เพื่อสิ่งแวดล้อม การจัดการในภาวะวิกฤติ และการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล ซึ่งจะต้องพัฒนา ยกระดับระบบการจัดการให้ทันสมัย มีคุณภาพ โดยใช้เทคโนโลยี การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และทุนทางสังคมในแต่ละพื้นที่เข้าช่วย และตามยุคของการพัฒนาของประเทศและโลก

ประเด็นที่ 23 : การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยพัฒนาการเกษตรสร้างมูลค่าและอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด ตลอดจนด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยการวิจัยและพัฒนาที่มุ่งเน้นตอบสนองความต้องการของประชาชนและพัฒนาการให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการสร้างและสะสมองค์ความรู้ในด้านเป้าหมายต่าง ๆ ให้มีความทันสมัยตลอดเวล และพัฒนาประเทศจากประเทศที่ใช้แรงงานเข้มข้นไปเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจและสังคมบนฐานความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

สถานการณ์ด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมของประเทศไทย ในปี 2561 ปรากฏดังนี้ สถาบันการจัดการนานาชาติ (IMD) ได้จัดอันดับประเทศไทยในด้านโครงสร้างฐานทางเทคโนโลยีอยู่อันดับที่ 36 จาก 63 ประเทศ ซึ่งมีอันดับคงที่จากปี 2560 ขณะที่อันดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ในอันดับที่ 42 ซึ่งปรับดีขึ้น 6 อันดับจากปี 2560 และเมื่อปี 2560 มีการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมรวมประมาณ

155,143 ล้านบาท หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยมีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ อยู่ที่ประมาณ 80 ต่อ 20 นอกจากนี้ประเทศไทยมีจุดแข็งในด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม อาทิ ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม สภาพแวดล้อมและกฎหมายที่เอื้อต่อการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความท้าทายในด้านการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมที่สำคัญ เช่น การกำหนดโจทย์การวิจัยที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ในประเทศ ของภาคการผลิตและบริการ หรือปัญหาของสังคม การบูรณาการหน่วยงานด้านการวิจัย พัฒนา และนวัตกรรม การขาดแคลนบุคลากรนักวิจัย และการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นต้น

- แผนย่อยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่ตอบโจทย์ความต้องการของประเทศ ยกกระดับผลิตภาพการผลิตด้านการเกษตร ศักยภาพของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมและบริการที่สามารถใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้จริง โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายร่วมกับภาคการศึกษาทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ ตลอดจนการพัฒนามาตรฐานคุณภาพและการบริการวิเคราะห์ทดสอบที่เป็นที่ยอมรับตามข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อให้สามารถรองรับความจำเป็นของอุตสาหกรรมและบริการของไทยในการส่งมอบสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐานระหว่างประเทศ

- แผนย่อยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านสิ่งแวดล้อม เน้นประเด็นสำคัญทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศที่ต้องใช้การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยีที่สร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ ทั้งระบบอย่างครบวงจร ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรทางบก ทางน้ำและทางทะเล รวมทั้ง การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการจัดการก๊าซเรือนกระจก และด้านพลังงานหมุนเวียน

- แผนย่อยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านองค์ความรู้พื้นฐาน เน้นการวิจัยที่สร้างองค์ความรู้พื้นฐานเพื่อการสะสมองค์ความรู้ การต่อยอดไปสู่การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ และการต่อยอดไปสู่ นวัตกรรมทางเศรษฐกิจหรือนวัตกรรมทางสังคม รวมทั้งการสร้างนวัตกรรมเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์โดยตรง ผ่านการสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีฐาน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในระดับนานาชาติ ในงานวิจัยที่ประเทศไทยมีความเข้มแข็ง

- แผนย่อยด้านปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เน้นการพัฒนาปัจจัยสนับสนุน อาทิ โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม การพัฒนามาตรการแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนวิจัย และนวัตกรรม

การเพิ่มจำนวนบุคลากรวิจัยและนวัตกรรมในภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชน รวมทั้งการพัฒนามาตรฐานระบบคุณภาพและการวิเคราะห์ทดสอบ

“แผนแม่บทอวกาศแห่งชาติ 20 ปี”

แผนแม่บทอวกาศแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 (National Space Master Plan 2017-2036) ฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยศึกษาสภาพและปัญหาอุปสรรคของกิจการอวกาศของประเทศไทยในปัจจุบัน การดำเนินงานของหน่วยงานอวกาศของประเทศต่างๆ แนวโน้มและทิศทางการพัฒนาอวกาศในอนาคต การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) ด้านอวกาศของประเทศไทย รวมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการนโยบายอวกาศแห่งชาติและสรุปประเด็นสำคัญจากการจัดสัมมนาหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความต้องการของทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนโดยมีกรอบระยะเวลาดำเนินการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

เป้าหมายของแผนแม่บทอวกาศแห่งชาติ ประกอบด้วย 1) รักษาผลประโยชน์ของชาติ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากการใช้เทคโนโลยีอวกาศเพื่อความมั่นคง 2) ใช้ประโยชน์เทคโนโลยีอวกาศเพื่อการบริหารจัดการเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน 3) เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอวกาศของประเทศ 4) มีโครงสร้างพื้นฐานกิจการอวกาศที่ครบวงจรเหมาะสมและส่งเสริมการใช้งานอย่างคุ้มค่า 5) สร้างนวัตกรรมอวกาศที่เป็นของคนไทยสู่การใช้งานอย่างคุ้มค่า มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ 6) มีบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและทำงานร่วมกันกับต่างประเทศอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิด Technology transfer 7) มีความร่วมมือกับต่างประเทศแบบ 2 ทาง ทั้งให้และรับ เพื่อประโยชน์ในการสร้างศักยภาพด้านอวกาศของประเทศไทยแบบก้าวกระโดด (Springboard) 8) มีกฎหมายอวกาศ หน่วยงานกลางด้านอวกาศแห่งชาติเพื่อทำหน้าที่ในการจัดทำนโยบาย ขับเคลื่อนแผนแม่บท และบูรณาการภารกิจด้านอวกาศให้มีเอกภาพ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และหน่วยอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยแผนแม่บทอวกาศแห่งชาติ 20 ปี พ.ศ. 2560-2579 ประกอบด้วย 8 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนากิจการอวกาศเพื่อความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ 2 : กิจการอวกาศเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาเศรษฐกิจอวกาศ ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารโครงสร้างพื้นฐานด้านอวกาศของประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอวกาศ ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ และยุทธศาสตร์ 8 : การสร้างกลไกขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อวกาศแห่งชาติ ยุทธศาสตร์หลักที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนา สทอภ. มีหลักๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : กิจการอวกาศเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เทคโนโลยีอวกาศมีประโยชน์มากมายในการพัฒนาประเทศไม่ว่าจะเป็นด้านการเกษตร ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ในมิติอื่น ๆ

ซึ่งประเทศไทยได้นำข้อมูลจากดาวเทียมสำรวจมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ได้มีการจัดตั้งสถานีรับสัญญาณข้อมูลจากดาวเทียมเมื่อปี 2525 โดยเริ่มจากด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และ ศักยภาพของเทคโนโลยีอวกาศที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การใช้ประโยชน์จึงเพิ่มสูงขึ้นในกิจกรรมด้านต่างๆ ยุทธศาสตร์กิจการอวกาศเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง ดังนี้

- 1) มีการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีอวกาศเพื่อการบริหารจัดการเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน
- 2) บูรณาการการใช้เทคโนโลยีอวกาศเพื่อการบริหารทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ และการเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม
- 3) บูรณาการการใช้เทคโนโลยีอวกาศเพื่อการติดตามและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ เช่น ไฟป่า คราบน้ำมัน และมลพิษอื่นๆ
- 4) การใช้เทคโนโลยีอวกาศเพื่อสาธารณะด้านอื่นๆ เช่น การศึกษาทางไกล การสาธารณสุขทางไกลและการบริหารจัดการภัยพิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาเศรษฐกิจอวกาศ

ปัจจุบันประเทศไทยมีส่วนเกี่ยวข้องเฉพาะอุตสาหกรรมปลายน้ำที่เกิดจากการใช้ประโยชน์จากดาวเทียมสื่อสารเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ธุรกิจอุตสาหกรรมด้านโทรศัพท์ ธุรกิจด้านสื่อโทรทัศน์ และวิทยุ กลุ่มธุรกิจด้านอินเทอร์เน็ตและสื่อสาร สำหรับอุตสาหกรรมที่เป็นต้นน้ำ ได้แก่ ด้านการพัฒนาดาวเทียม การพัฒนาชิ้นส่วนดาวเทียม การพัฒนาระบบภาคพื้นดิน การพัฒนาระบบนำส่ง ซึ่งเป็นเทคโนโลยีขั้นสูงนั้น ประเทศไทยยังไม่มีศักยภาพและโครงสร้างพื้นฐานที่เข้มแข็งเพียงพอที่จะดำเนินการพัฒนาและผลิต ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการใช้งานและพัฒนาอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรมด้านอวกาศ และพัฒนาห่วงโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมอวกาศและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันโดยมีผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง ดังนี้

- 1) เพิ่มสัดส่วนมูลค่าเศรษฐกิจจากกิจการอวกาศต่อ GDP ของประเทศ
- 2) มีการยกระดับภาคอุตสาหกรรมการผลิตทางเทคโนโลยีของประเทศไปสู่การผลิต การประกอบเชื่อมโยงระบบ และการทดสอบระบบต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของดาวเทียม ยานอวกาศ และจรวดนำส่ง ระบบภาคพื้นดิน รวมไปถึง Platform อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับอวกาศและอวกาศยาน
- 3) มีอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ การพัฒนาระบบประยุกต์ (Application) เพื่อใช้ประโยชน์จากอวกาศต่อยอดเพื่อให้บริการเชิงธุรกิจและสาธารณะ
- 4) มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีอวกาศกับอุตสาหกรรมและบริการอื่นๆ เช่น อวกาศยานและการบิน
- 5) บริหารและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการได้เข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานและการลงทุนด้านอวกาศของรัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารโครงสร้างพื้นฐานด้านอวกาศของประเทศ

4.1 ระบบดาวเทียมสื่อสาร (Communications Satellite)

ดาวเทียมสื่อสารมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารโทรคมนาคมในทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนภายในประเทศและระหว่างประเทศธุรกิจสื่อสารผ่านดาวเทียมในตลาดโลกมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการให้บริการโทรทัศน์ โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ตผ่านดาวเทียมซึ่งถือเป็นบริการหลักของธุรกิจสื่อสารผ่านดาวเทียมรวมถึงด้านบริการสาธารณสุขและด้านความมั่นคงของประเทศโดยมีผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง ดังนี้

1) มีโครงสร้างพื้นฐานด้านดาวเทียมสื่อสารที่เหมาะสมและครบวงจร

2

บริหารจัดการดาวเทียมสื่อสารภาครัฐให้สามารถสร้างสรรค์และใช้ประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสู่ความมั่นคง และยั่งยืน

3) ภาคเอกชนมีความเข้มแข็งในการแข่งขันเชิงพาณิชย์ในต่างประเทศ

4) การรักษาไว้ซึ่งคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมของประเทศไทย

5) มีหน่วยงานรับผิดชอบในการบริหารและขับเคลื่อน

4.2 ระบบดาวเทียมสำรวจโลก (Earth Observation Satellite Systems /Remote Sensing)

การใช้งานข้อมูลสำรวจโลกของประเทศไทยในระยะแรกเป็นการรับภาพถ่ายจากดาวเทียมจากต่างประเทศเพื่อการแปลผลและตีความ ต่อมา ได้ก่อสร้างสถานีรับสัญญาณจากดาวเทียมสำรวจโลกที่เขตลาดกระบัง โดยถือได้ว่าระบบสำรวจโลกด้วยดาวเทียม (Earth Observation System) ของไทยได้เริ่มมีโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นรูปธรรมตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ทั้งนี้ ได้มีการปรับปรุงสถานีรับเป็นระยะๆ ทั้งในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและความหลากหลายในการรับสัญญาณดาวเทียมจากต่างประเทศตามความต้องการการใช้งาน รวมทั้งได้มีการส่งดาวเทียมสำรวจโลกดวงแรกของไทยขึ้นสู่วงโคจรใน ปี พ.ศ. 2551 นั่นคือ ดาวเทียมไทยโชต (THEOS-1) อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจนั้นได้จำกัดเพียงการถ่ายภาพและการสำรวจสภาพอากาศ (กลุ่มดาวเทียมอุตุนิยมวิทยา) เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงระบบดาวเทียมสำรวจโลกในแบบอื่นๆ โดยสามารถแบ่งเป็นกลุ่มได้ ดังนี้ ดาวเทียมสำรวจและ High Altitude Platform อื่นๆ กลุ่มดาวเทียมนานาชาติ (Constellation) และกลุ่มดาวเทียมนำทาง (GNSS) โดยมีเป้าหมายดังนี้

1) มีโครงสร้างพื้นฐานด้านดาวเทียมสำรวจที่เหมาะสมและครบวงจร

2) บริหารจัดการระบบดาวเทียมสำรวจโลกให้สามารถใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

3) ผลิตและให้บริการภาพถ่ายดาวเทียมและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

4

พัฒนาและจัดการระบบโครงสร้างพื้นฐานภูมิสารสนเทศเพื่อการประยุกต์ใช้งานด้านความมั่นคงเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการจัดการภัยพิบัติ

5) มีดาวเทียมสำรวจและระบบที่เกี่ยวข้องใช้งานอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอวกาศ

ที่ผ่านมาประเทศไทยยังขาดนโยบายการวิจัยพัฒนาและการสำรวจอวกาศที่ชัดเจน การดำเนินกิจกรรมการค้นคว้าวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องยังทำอยู่ในระดับสถาบันการศึกษาต่างๆ ตามสาขาวิชาที่เปิดสอน การขาดการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากภาครัฐจากการที่ไม่มีนโยบายรองรับทำให้งานวิจัยเหล่านี้ไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องหรือนำไปพัฒนาต่อยอดได้เท่าที่ควร ตลอดจนสถาบันการศึกษาฯ ยังไม่ค่อยเปิดสอนหรือเปิดสอนเพียงบางสาขา เช่นดาราศาสตร์ ซึ่งเป็นเพียงสาขาย่อยในคณะวิทยาศาสตร์ จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานองค์ความรู้ และบุคลากรอย่างครอบคลุมและเป็นระบบ เพื่อรองรับการเข้าไปมีส่วนร่วมในการวิจัยและสำรวจอวกาศกับต่างประเทศรวมทั้งการร่วมมือกันเพื่อพัฒนาดาวเทียมโดยมีผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง คือ

- 1) สร้างนวัตกรรมอวกาศ ชิ้นส่วน อุปกรณ์ ที่เป็นของคนไทยสู่การใช้งานอย่างคุ้มค่ามีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
- 2) มีสถาบันวิทยาการอวกาศแห่งชาติ (National Space Academy) ที่ได้มาตรฐานสากลเพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านอวกาศและที่เกี่ยวข้องทุกสาขา
- 3) สามารถสร้างดาวเทียม อากาศยานเพดานบินสูง (High Altitude Platform) และการนำส่งโดยร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา
- 4) มีการศึกษาวิจัย พัฒนา นวัตกรรมอวกาศ และสำรวจห้วงอวกาศ
- 5) มีศูนย์วิจัยการประยุกต์ใช้ประโยชน์จากอวกาศและภาวะไร้น้ำหนัก
- 6) มีองค์ความรู้ด้านฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่สามารถต่อยอดสู่การใช้ประโยชน์และการสำรวจห้วงอวกาศ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

คนเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการพัฒนาทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการอวกาศเป็นภารกิจที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงหลายสาขาวิชา จำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์หลากหลายในการดำเนินงาน ปัจจุบันประเทศไทยยังมีบุคลากรด้านนี้อยู่ค่อนข้างจำกัด ไม่เพียงพอต่อภารกิจที่มีอยู่ แนวโน้มในอนาคตความต้องการบุคลากรด้านนี้จะเพิ่มขึ้น จึงควรเร่งผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านอวกาศทุกสาขา เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อวกาศแห่งชาติให้ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพื่อความต่อเนื่องในการพัฒนาและต่อยอดการเรียนรู้ในอนาคตโดยมีผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง ดังนี้

- 1) สร้างและรวบรวมองค์ความรู้ และมีหลักสูตรด้านอวกาศที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างขีดความสามารถด้านบุคลากรอวกาศของประเทศให้มีศักยภาพ ทั้งในภาคการผลิตดาวเทียม การผลิตชิ้นส่วน/อุปกรณ์ การควบคุมดาวเทียม สถานีภาคพื้นดิน การประยุกต์ใช้และอื่นๆ

- 2) ประเทศไทยมีบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญสามารถตอบสนองต่อภารกิจด้านกิจการอวกาศทั้งของภาครัฐและเอกชนอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง
- 3) มีบุคลากรที่เป็นคนไทยได้เข้าร่วมโครงการและได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจด้านอวกาศระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ

กิจการอวกาศเป็นกิจการที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับประเทศใดประเทศหนึ่งโดยเฉพาะ หากแต่เป็นภารกิจที่ไร้พรมแดน จึงไม่อาจหลีกเลี่ยงการเกี่ยวข้องกับประเทศอื่นๆ ได้ รวมทั้งกิจการอวกาศสามารถนำมาใช้ประโยชน์อย่างมหาศาลทั้งการสร้างสรรคและการทำลายล้าง ปัจจุบันจึงมีองค์การระหว่างประเทศที่ต้งขึ้น เพื่อกำกับและกำหนดกฎเกณฑ์ กติกา ให้มีการใช้ประโยชน์จากอวกาศอย่างสันติและยุติธรรม รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในกิจการอวกาศ นอกจากนี้กิจการอวกาศยังเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้วิชาการหลากหลายสาขาและเทคโนโลยีขั้นสูง ซึ่งส่วนใหญ่ผลิตและพัฒนาในประเทศที่พัฒนาแล้ว ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้และยังต้องนำเข้าทั้งเทคโนโลยีและองค์ความรู้จากต่างประเทศ

ดังนั้น ความร่วมมือระหว่างประเทศจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาและดำเนินกิจการอวกาศของประเทศไทยโดยมีผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง ดังนี้

- 1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือพันธมิตรกับองค์การระหว่างประเทศและประเทศในภูมิภาคต่างๆ เพื่อการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาประเทศแบบก้าวกระโดด (Springboard) รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรการสำรวจอวกาศ การวิจัยพัฒนา นวัตกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและกฎหมาย กฎ/กติกาที่เกี่ยวข้องกับกิจการอวกาศรวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆ
- 2) ประเทศไทยมีบทบาทในองค์การระหว่างประเทศ และในเวทีระดับนานาชาติและได้รับการยอมรับในศักยภาพด้านอวกาศ

ยุทธศาสตร์ 8 : การสร้างกลไกขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อวกาศแห่งชาติ

เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายจัดทำยุทธศาสตร์ และกำกับดูแลกิจการด้านอวกาศของประเทศไทย ดังนั้นยุทธศาสตร์นี้จึงมุ่งเน้นการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการกิจการอวกาศในระดับนโยบาย และสร้างกลไกเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อวกาศแห่งชาติรวมถึงพิจารณาข้อกฎหมายภายในประเทศกฎหมาย และสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกิจการอวกาศ รวมทั้งผลักดัน พ.ร.บ. กิจการอวกาศแห่งชาติ ฯลฯ เพื่อจะใช้ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อวกาศทั้ง 8 ยุทธศาสตร์ที่กล่าวมาในข้างต้น

รวมถึงการดำเนินงานที่สนับสนุนกิจการอวกาศ และการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีภารกิจขับเคลื่อน 9 ภารกิจดังนี้ (1) การขับเคลื่อนอวกาศเพื่อความมั่นคง (2) การขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์ภูมิสารสนเทศจากอวกาศ (3) การขับเคลื่อนเศรษฐกิจอวกาศของประเทศ (4) การส่งเสริมนวัตกรรมและอุตสาหกรรมอวกาศ (5) การพัฒนาและบริหารดาวเทียมสื่อสาร (6) การพัฒนาและบริหารดาวเทียมสำรวจโลก (7) การวิจัยและการสำรวจห้วงอวกาศ (8) การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีอวกาศ (9) การขับเคลื่อนสถาบันวิทยาการอวกาศแห่งชาติ ดังนี้ เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการอวกาศแห่งชาติสามารถดำเนินการไปอย่างมีเอกภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ จึงมีผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง ดังนี้

- 1) มีองค์การอวกาศแห่งชาติ เพื่อเป็นหน่วยงานขับเคลื่อนนโยบายยุทธศาสตร์ ภารกิจ และบริหารจัดการกิจการอวกาศทุกสาขา เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ มีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อน
- 2) มีกฎหมายอวกาศในภาพรวมและกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การพัฒนากิจการด้านอวกาศ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมถึงจัดให้มี พ.ร.บ. กิจการอวกาศแห่งชาติ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านอวกาศของประเทศ
- 3) ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อวกาศแห่งชาติ ให้สอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งบริหารงบประมาณ ติดตาม และประเมินผล รวมทั้งสร้างความรับรู้แก่สาธารณะ สังคมและประชาชน
- 4) สร้างความตระหนัก ความรับรู้ประโยชน์จากอวกาศกับสังคมและประชาชน
- 5) สนับสนุนความร่วมมือความรู้ บุคลากร และงบประมาณ ระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และอื่นๆ

ทั้งนี้ แผนแม่บทอวกาศแห่งชาติฯ ได้กำหนดกลไกและทิศทางการขับเคลื่อนทั้งระดับนโยบาย การปฏิบัติ และ การใช้ประโยชน์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้อง โดยมีเป้าหมายการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มศักยภาพด้านความมั่นคง ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการรับมือกับภัยพิบัติต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน

“แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560 - 2564”

1. ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

เป้าหมาย

1.1. ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน

แนวทางการพัฒนา

1) เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ : ทั้งในด้านการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น การได้รับขยายการคุ้มครอง ทางสังคม (Social Protection) และสวัสดิการ (Welfare) ที่เหมาะสมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

- สร้างโอกาสในการมีที่ดินทำกินของตนเองและยกระดับรายได้ โดยรัฐเข้าไปสนับสนุนการมีที่ดินทำกินอย่างยั่งยืนในรูปแบบที่ครบวงจร ตั้งแต่การจัดสรรที่ดินทำกินอย่างมีเงื่อนไขเพื่อป้องกันการเปลี่ยนมือผู้ได้รับการจัดสรร ที่ดินให้แก่กลุ่มคนจนในภาคเกษตรที่ไร้ที่ดินทำกิน
- กำหนดนโยบายการคลังเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มคนที่มีรายได้น้อยให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มการจัดเก็บภาษีจากฐานทรัพย์สิน และปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

2) กระจายการให้บริการภาครัฐที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึงเพื่อให้ประชากรทุกกลุ่มมีโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐ และทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกัน สามารถพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

2. ยุทธศาสตร์ที่ 3: การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

2.1. เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน เช่น การลงทุนภาครัฐและเอกชนขยายตัวอย่างต่อเนื่องเพิ่มการลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น

2.2. การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา เช่น เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นและพื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง

- เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร รวมทั้งจัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องปริมาณน้ำที่ทำได้ คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น
- สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม
- เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตร ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืชปศุสัตว์และการทำประมงให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด (Zoning) พัฒนากลไกจัดการความเสี่ยงที่กระทบต่อสินค้าเกษตร
- พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคเกษตรและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่โดยพัฒนาฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตร

2) การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงทั้งจากอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพในปัจจุบันเพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในระยะต่อไปและอุตสาหกรรมอนาคตที่สามารถใช้โอกาสของการเปลี่ยนแปลงบริษัทใหม่ๆในโลก

- วางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมสำหรับอนาคตโดยมุ่งสร้างอุตสาหกรรมใหม่ที่ผสานโอกาสจากแนวโน้มบริบทโลกในอนาคตและการปรับเปลี่ยนเข้าสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในตลาดเฉพาะและตลาดที่รองรับความต้องการรูปแบบใหม่ในอนาคต เช่น

วางแผนและพัฒนากำลังคนรองรับอุตสาหกรรมอนาคตพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเทค โน โล จี ร อ ง ร ับ อ ุ ต ส า ห ก ร ร ม อ น า ค ต สนับสนุนให้มีการศึกษาเชิงลึกเพื่อกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เอื้อให้เกิดอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต เป็นต้น

3. ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

3.1. รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อการอนุรักษ์ป่าเศรษฐกิจและป่าชายเลนลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐและจัดที่ดินทำกินให้ผู้อยากไร้โดยให้สิทธิร่วม

3.2. สร้างความมั่นคงด้านน้ำและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินให้มีประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุนเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ

3.3. สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีลดมลพิษและลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายฟื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของประเทศและแก้ไขปัญหาวิกฤติหมอกควัน

3.4. เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

3.5. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

แนวทางการพัฒนา

1) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ

- อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้เพื่อสร้างสมดุลธรรมชาติปกป้องและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมหยุดยั้งการทำลายป่าเพื่อรักษาพื้นที่

น ท ี ่ ป ่า ไ ม้ 102.3 ล ้า น ไ ร ่ ไ ห ้ ค ง อ ยู ่
เร่งรัดดำเนินการแก้ไขปัญหาการทับซ้อนแนวเขตที่ดินของรัฐโดยใช้หลักเกณฑ์การปรับ
บ ปรุ ง แ ผ น ที่ ่ แ น ว เ ข ต ที่ ่ ดิ น ข อ ง ร ัฐ แ บ บ บู ร ณ า ก า ร (One
Map) เพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร้อยละ 15 ของพื้นที่ประเทศ

- พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการที่ดินจัดทำหลักฐานการถือครองที่ดินของรัฐทุกประเภทให้ครบถ้วนชัดเจนปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการที่ดินให้มีเอกภาพเพื่อทำหน้าที่กำหนดภาพรวมนโยบายด้านที่ดินและกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม
- ปกป้องทรัพยากรทางทะเลและป้องกันการค้าชายฝั่งพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนระยะยาวลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวการประมงและวิถีชีวิตของชุมชน

2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคงสมดุลและยั่งยืนทั้งในมิติเชิงปริมาณและคุณภาพ

3) แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศขยะน้ำเสียและของเสียอันตราย

- แก้ไขปัญหาวิกฤตหมอกควันไฟป่าในเขตภาคเหนือและภาคใต้เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตหมอกควันไฟป่าในเขตภาคเหนือและภาคใต้โดยส่งเสริมทุกภาคส่วนเข้าร่วมดำเนินการอย่างต่อเนื่องประสานกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคีตามข้อกำหนดในข้อตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน

4) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- เพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

5) บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

- บูรณาการการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเข้าสู่กระบวนการวางแผนทั้งระดับชาติระดับจังหวัดและระดับชุมชนท้องถิ่นและสาขาการผลิตต่างๆ
- เสริมสร้างขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อมและการรับมือภัยพิบัติสนับสนุนการจัดทำแผนรับมือภัยพิบัติในระดับพื้นที่ส่งเสริมแนวทางการจัดการภัยพิบัติโดยมีชุมชนเป็นศูนย์กลาง

- พัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉินพัฒนาระบบการเตือนภัยให้มีความแม่นยำน่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพส่งเสริมกลไกการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อให้สามารถเชื่อมโยง
- พัฒนาระบบการฟื้นฟูบูรณะหลังการเกิดภัย

4. ยุทธศาสตร์ที่ 7: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

เป้าหมาย

- 4.1. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้ามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นระบบ National Single Window (NSW)
- 4.2. การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

แนวทางการพัฒนา

- 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง พัฒนาโครงสร้างและการจัดการห้วงอากาศ (Airspace Organization and Management) ให้มีความสามารถเพียงพอในการรองรับการเติบโตของปริมาณการจราจรทางอากาศทั้งในปัจจุบันและอนาคต
- 2) พัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ในภาคการเกษตร โดยสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานการเกษตร สร้างโซ่คุณค่าให้แก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ ตั้งแต่ระดับฟาร์มจนถึงผู้บริโภค (Logistic Management from Farm to Fork)
- 3) พัฒนาศักยภาพผู้ให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics Service Providers: LSPs) ให้สามารถแข่งขันได้โดยยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการโลจิสติกส์ให้เทียบเคียงผู้ให้บริการโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ
- 4) ส่งเสริมให้มีการลงทุนอุตสาหกรรมสนับสนุนการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ด้านโลจิสติกส์
- 5) ส่งเสริมนวัตกรรมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีอวกาศของไทย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านโทรคมนาคมให้สามารถนำไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์โดยเฉพาะนวัตกรรม

- ปรับปรุงและพัฒนาระบบการวิจัยเพื่อรองรับเทคโนโลยีสำคัญๆให้เกิดประสิทธิภาพอาทิเทคโนโลยีแห่งอนาคตรวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอวกาศ
- ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด

6. ยุทธศาสตร์ที่ 9: การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

เป้าหมาย

6.1. เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

แนวทางการพัฒนา

- 1) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก
 - สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่โดยการสนับสนุนอุตสาหกรรมให้ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตและส่งเสริมอุตสาหกรรมอนาคตที่ใช้เทคโนโลยีทันสมัย
 - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนและรองรับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก
- 2) พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน
 - ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
 - บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม

แผนแม่บทภูมิสารสนเทศแห่งชาติ ปี 2560-2564

แผนแม่บทภูมิสารสนเทศแห่งชาติ ปี 2560-2564 กำหนดกรอบยุทธศาสตร์สำหรับดำเนินการแผนแม่บทในช่วงระยะเวลาพ.ศ. 2560-2564 ดังนี้

วิสัยทัศน์

“โครงสร้างพื้นฐานทางภูมิสารสนเทศ (NSDI) เป็นหนึ่งในกลไกสนับสนุนการขับเคลื่อนประเทศอย่างสมดุลและยั่งยืน”

เป้าหมายของแผนแม่บทภูมิสารสนเทศในช่วงปี 2560-2564

“ประเทศไทยมีเครือข่ายระบบออนไลน์ให้ทุกภาคส่วนใช้สืบค้น เรียกดู และดาวน์โหลดข้อมูลภูมิสารสนเทศพื้นฐานที่สมบูรณ์ ละเอียดูกต้อง และทันสมัย ในรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอดได้ในเชิงพาณิชย์ของภาคธุรกิจ ในกิจการของรัฐ ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยสร้างนวัตกรรม และในกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยมีเงื่อนไขและข้อจำกัดน้อยที่สุด”

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปรับปรุงกฎระเบียบให้สอดคล้องกับภูมิทัศน์ใหม่ทางภูมิสารสนเทศ ประกอบด้วย 3 แผนงานหลักที่มุ่งแก้ปัญหาการที่หน่วยงานรัฐไม่เผยแพร่ข้อมูลด้วยการสนับสนุนให้ Open data เป็นนโยบายหลักในการเผยแพร่ข้อมูลภูมิสารสนเทศของรัฐบาล กำหนดให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่ล้าสมัยที่เป็นอุปสรรคขัดขวางการเผยแพร่ข้อมูล และจัดทำชุดข้อตกลงการอนุญาตให้ใช้ข้อมูล (License agreement) ตามแนวทาง Open data เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้ถือลิขสิทธิ์นำไปใช้เผยแพร่ข้อมูลของตนเอง โดยมีเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับ สทอภ. ดังนี้

1. มี Open data เป็นนโยบายระดับชาติทางภูมิสารสนเทศ
2. มีระบบข้อมูลภูมิสารสนเทศที่เชื่อมโยงและบูรณาการกันของภาครัฐผ่านระบบสืบค้นและบริการภูมิสารสนเทศกลางของประเทศ (National Geo-Informatics infrastructure System, NGIS)
3. มีกฎระเบียบที่สร้างความมั่นใจต่อภาคราชการในการเผยแพร่ข้อมูลภูมิสารสนเทศ และเอื้อต่อการที่ผู้ใช้ภาคส่วนอื่นนำข้อมูลภูมิสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ต่อยอด

3. มีระบบเว็บทำให้บริการเรียกดู สืบค้น ดาวน์โหลด ปรับปรุง FGDS 2.0P ตลอดจนสนับสนุนการสร้างกลุ่มข้อมูลภูมิสารสนเทศเพิ่มเติม

ยุทธศาสตร์ที่ 4

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และส่งเสริมผลักดันให้มีการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเทคโนโลยีและข้อมูลภูมิสารสนเทศ ศป ระ ก อบ ดั ว ย 4 แ ผ น ง า น เป็นการยกระดับสมรรถนะทางด้านภูมิสารสนเทศโดยรวมของประเทศเพื่อให้กำลังคนทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนสามารถนำภูมิสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน หรือการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ หรือสร้างวิธีการทำงาน/ธุรกิจใหม่ ได้แก่ การฝึกอบรมระดับก้าวหน้า ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนา สร้างองค์ความรู้แบบ Open Knowledge การส่งเสริมให้มีการแบ่งปันข้อมูลที่สร้างขึ้นใหม่กลับขึ้นไปยังระบบกลางเพื่อให้มีการเผยแพร่ออกไปในวง ก ว ำ ง เ ป ็ น ว ง จ ร ใ ห ม ่ (Virtuous cycle) ของการเปิดเผยข้อมูลเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวมและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมใหม่ให้เกิดขึ้นทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน โดยมีเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับ สทอภ. ดังนี้

1. เพิ่มสมรรถนะทางด้านภูมิสารสนเทศของประเทศ
2. มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศเพิ่มขึ้นในทุกภาคส่วน

นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 – 2570

วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดความสำเร็จ

นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 – 2570 เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยมีวิสัยทัศน์ ดังนี้

“เตรียมคนไทยแห่งศตวรรษที่ 21

พัฒนาเศรษฐกิจที่กระจายโอกาสอย่างทั่วถึง

สังคมที่มั่นคง และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

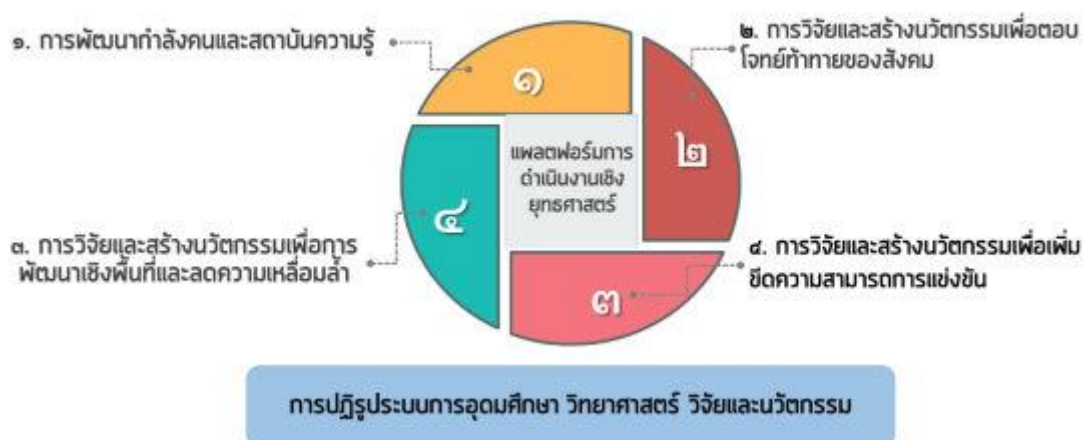
โดยสร้างความเข้มแข็งทางนวัตกรรมระดับแนวหน้าในสากล

นำพาประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว”

การออกแบบนโยบายและยุทธศาสตร์อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.) ฉบับนี้คำนึงถึงบริบทของการปฏิรูปประเทศในปัจจุบัน และบริบทโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงออกแบบนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานในลักษณะแพลตฟอร์ม (platform) ความร่วมมือ ตามเป้าประสงค์ของการพัฒนาใน 4 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้
2. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม
3. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน
4. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

นโยบายและยุทธศาสตร์ อววน. พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๗๐

มีความตื่นตัวในการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์
สังคมและเศรษฐกิจเติบโตอย่างสมดุลบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แพลตฟอร์มที่ ๓ การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน

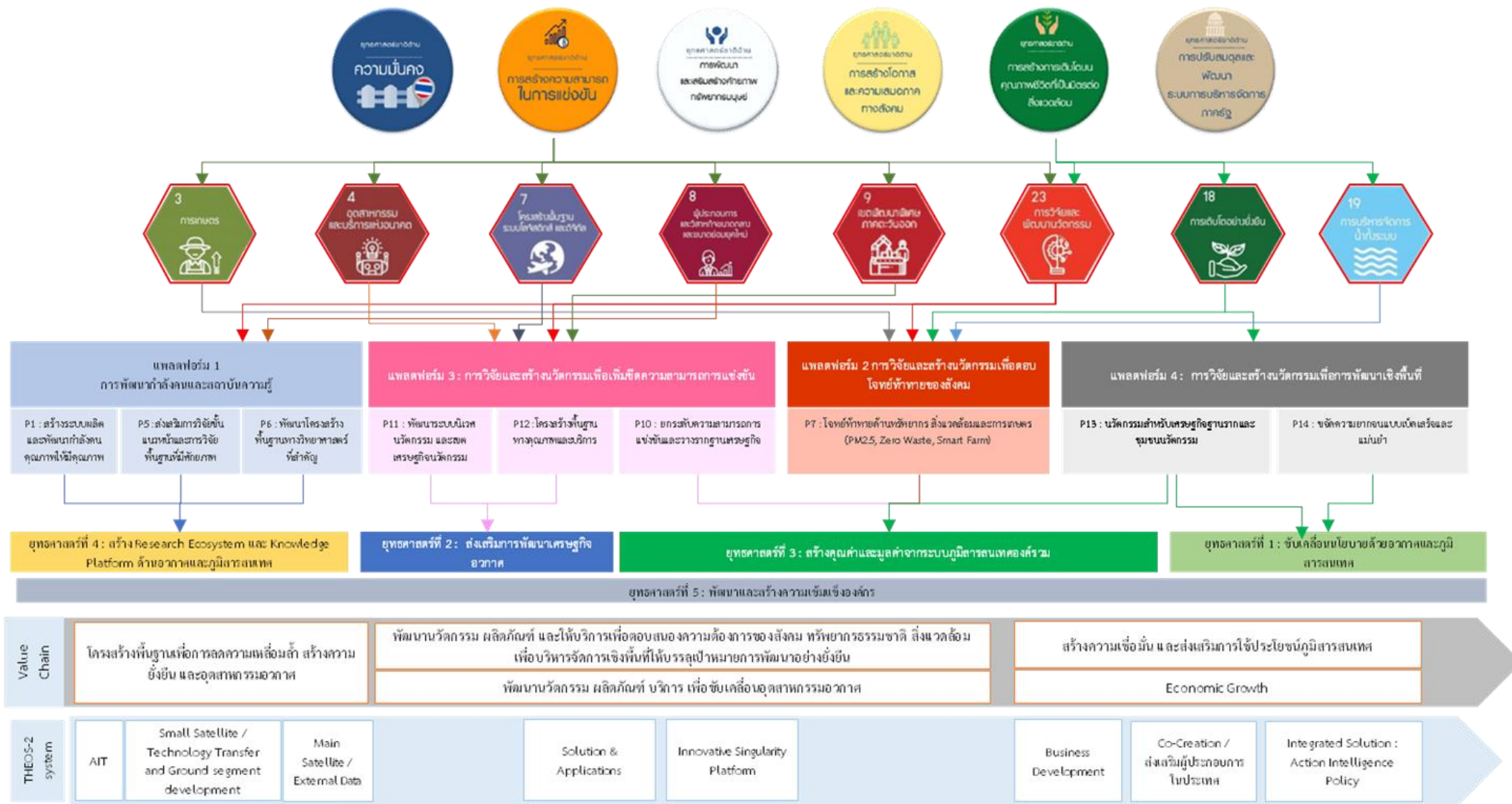
ประเทศที่พัฒนาแล้วมีการแข่งขันอย่างรุนแรงด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมและการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) โดยมีการออกแบบสร้างระบบนิเวศทางนวัตกรรม และการสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์รองรับการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆที่กำลังเข้ามาแทนที่เทคโนโลยีเดิม (Disruptive Technology) และการต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพดีขึ้นอย่างเป็นระบบ และการพัฒนาเศรษฐกิจไปสู่ เศรษฐกิจฐานความรู้ (Creative Economy) และเศรษฐกิจแบ่งปัน (Sharing Economy) มีการสนับสนุนลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D Investment) ที่มีความเข้มข้นในโจทย์ที่ทำหายอย่างขาดตลาดระหว่างภาครัฐภาคการศึกษาและภาคเอกชนจากทั้งในและต่างประเทศ ก่อให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆที่พัฒนาจากเดิมไปอย่างก้าวกระโดด (Leapfrogging) หรือเป็นสิ่งที่ยังไม่เคยมีมาก่อนในโลกขึ้นเป็นจำนวนมากทำให้มีผู้บริโภคให้การตอบรับผลิตภัณฑ์และบริการที่ทันสมัยเหล่านั้นขึ้นจากทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ก่อให้เกิดรายได้และสร้างขีดความสามารถการแข่งขันให้สูงขึ้น ทำให้เป็นผู้นำด้านการพัฒนานวัตกรรมที่ทันสมัยอยู่เสมอ

แพลตฟอร์มการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน เป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสเข้ามาร่วมกันคิด วางแผน กำหนด ลงมือดำเนินการและการวัดผลในกิจกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างมีกลยุทธ์ด้านการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาระบบนิเวศนวัตกรรม และเขตเศรษฐกิจนวัตกรรมของประเทศไทยให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพและบริการควบคู่ไปด้วยอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างพอเพียง ก่อให้เกิดการสร้าง สะสม พัฒนา ถ่ายทอดและต่อยอดองค์ความรู้ที่ทันสมัย ขับเคลื่อนและยกระดับความสามารถการแข่งขันและวางรากฐานทางเศรษฐกิจ สร้างและพัฒนาความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อไปสู่ “ประเทศไทย ๔.๐” ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

แพลตฟอร์มที่ ๔ การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เป็นการดำเนินการที่สำคัญในการพัฒนาและยกระดับประเทศให้ เป็น ประเทศ รายได้ สูง ที่ มี การ กระจาย ราย ได้ อย่าง ทั่ว ถึง เป็น การ วาง ราก ฐาน ที่ มั่น คง ให้ กับ เศรษฐกิจ ไทย ใน อนาคต การ ส่ง เสริม เศรษฐกิจ ระดับ ชุมชน ท้อง ถิ่น ให้ สามารถ มี ความ เข้ม แข็ง มี ศักยภาพ ในการ แข่ง ขัน พึ่ง พาด ตนเอง ได้ จะ ก่อ ให้ เกิด การ ยกระดับ มาตรฐาน การ ครองชีพ และ ความเป็น อยู่ ของ ประชาชน ใน ชุมชน ให้ ดี ขึ้น และ นำ ไป ปสู ่ การ แก้ไข ปัญ ่ หา ความ ยาก จ น ความ เลี ่ อ ม ล้ำ ้า และ ความ ไม่ เสมอภาค ตาม เป้า หมาย การ พัฒนา ของ ยุทธศาสตร์ ชาติ โดยเฉพาะ ด้าน การ สร้าง โอกาส และ ความ เสมอภาค ทาง สังคม เพื่อให้ ประชาชน ได้ รับ ผล ประโยชน์ จาก การ พัฒนา อย่าง ทั่ว ถึง และเป็น ธรรม ผ่าน การ เสริม สร้าง ความ เข้ม แข็ง ให้ กับ ชุมชน ให้ กลาย เป็น ชุมชน นวัตกรรม และมี นวัตกรรม ใน ชุมชน การ ใช้ นวัตกรรม สังคม เข้า ไป ช่วย แก้ ปัญหา ใน ชุมชน ส่ง เสริม การ สร้าง มูลค่า เพิ่ม จาก ทุน ทาง สังคม ทรัพยากร ธรรมชาติ และ วัฒนธรรม เพื่อ สร้าง ราย ได้ ให้ เกษตรกร วิสาหกิจ เริ่มต้น และ วิสาหกิจ ชุมชน การ แก้ไข ปัญ ่ หา ความ ยาก จ น อย่าง แม่นยำ ใน ทุ ก มิติ ด้วยการ วิเคราะห์ สถานการณ์ จาก ฐาน ข้อมูล ขนาด ใหญ่ รวมไปถึง การ กระจาย ความ เจริญ สู่ เมือง ต่าง ๆ ทุ ก ภูมิภาค ให้ เป็น แหล่ง สร้าง งาน สร้าง ราย ได้ ประชาชน มี คุณภาพ ชีวิต ที่ ดี และเป็น กำลัง สำคัญ ในการ พัฒนา เศรษฐกิจ ของ ประเทศ บน ความ สามารถ ของ คน ใน พื้นที่

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนยุทธศาสตร์ อววน. และแผนปฏิบัติการ สทอภ. 5 ปี

ส่วนที่ 3

แผนยุทธศาสตร์ สทอภ. 4 ปี พ.ศ.2561 – 2564

การวิเคราะห์และทบทวนสภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

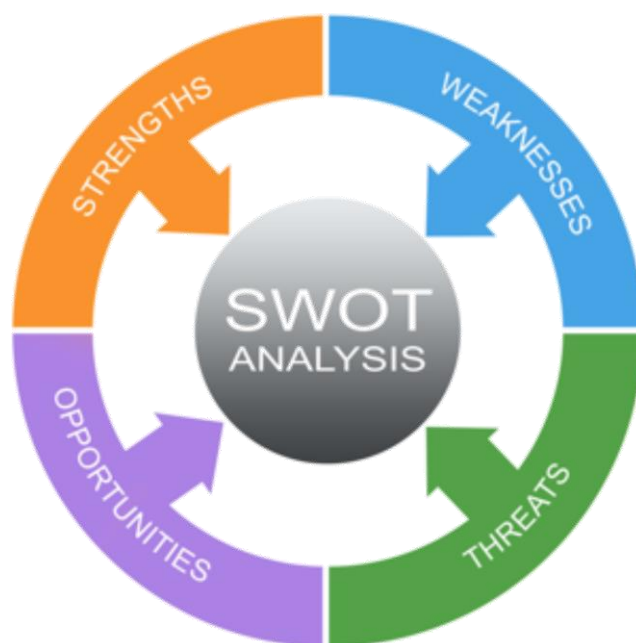
การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม เป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์ สำหรับองค์กร หรือโครงการ ซึ่งช่วยผู้บริหารกำหนดจุดแข็งและจุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายใน โอกาส และ อุปสรรค จาก สภาพแวดล้อมภายนอก ตลอดจนผลกระทบที่มีศักยภาพจากปัจจัยเหล่านี้ต่อการทำงานขององค์กร

- S มาจาก *Strengths* หมายถึง จุดเด่นหรือจุดแข็ง ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยภายใน เป็นข้อดีที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในบริษัท เช่น จุดแข็งด้านส่วนประสม จุดแข็งด้านการเงิน จุดแข็งด้านบุคลากร การผลิต จุดแข็งด้านทรัพยากรบุคคลบริษัทจะต้องใช้ประโยชน์จากจุดแข็งในการกำหนดกลยุทธ์การตลาด

- W มาจาก *Weaknesses* หมายถึง จุดด้อยหรือจุดอ่อน ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยภายใน เป็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในต่างๆ ซึ่งจะต้องหาวิธีในการแก้ปัญหา

- O มาจาก *Opportunities* หมายถึง โอกาส ซึ่งเกิดจากปัจจัยภายนอก เป็นผลจากการที่สภาพแวดล้อมภายนอกของบริษัทเอื้อประโยชน์หรือส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กร โอกาสแตกต่างจากจุดแข็งตรงที่โอกาสนั้นเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายนอก แต่จุดแข็งนั้นเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายใน นักการตลาดที่ดีจะต้องเสาะแสวงหาโอกาสอยู่เสมอ และใช้ประโยชน์จากโอกาสนั้น

- T มาจาก *Threats* หมายถึง ข้อจำกัด ซึ่งเกิดจากปัจจัยภายนอก เป็นข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งธุรกิจจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์การตลาดให้สอดคล้องและพยายามขจัดอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้ได้จริง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน หมายถึง การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths - S) และจุดอ่อน (Weaknesses - W) ขององค์กรซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยภายใน หรือเป็นข้อดีหรือปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในองค์กร สำหรับใช้ในการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์องค์กร ทั้งนี้ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment) มีข้อมูลโดยสรุป ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

ด้าน	ประเด็น
โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)	<ol style="list-style-type: none"> 1. สทอภ. มีระบบดาวเทียมสำรวจเพื่อการพัฒนา (THEOS-2) เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีอวกาศของประเทศ เพื่อการสร้างคุณค่าร่วมกับหน่วยงานต่างๆ (Co-Development) ให้กับประเทศ ในมิติที่สำคัญ ได้แก่ การปฏิรูปการตัดสินใจเชิงพื้นที่ (integrated-area based management) พัฒนา กำลังคน สร้างนวัตกรรมอวกาศ ตลอดจนการสร้างอุตสาหกรรมอวกาศของประเทศ 2. มีระบบ Integrated Singularity Platform (ISP) ที่เป็น Spatial – temporal platform, analytic และ measurement สามารถสร้างความได้เปรียบในการวิเคราะห์และผลักดันประเด็นทางยุทธศาสตร์ Policy setting, Policy deployment (ในรูปแบบ evidence-based policy) 3. ระบบข้อมูลภูมิสารสนเทศจากดาวเทียม และ จาก Ground system ซึ่งมีการเก็บตรวจวัดครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศ และเป็นระยะเวลานานกว่า 30 ปี (spatial and temporal) 4. พื้นที่อุทยานรังสรรค์นวัตกรรมอวกาศ (Space Krenovation Park : SKP) ซึ่งได้รับการประกาศเป็นพื้นที่ส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรมอวกาศจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 5. สทอภ. มีโครงสร้างพื้นฐานระบบปฏิบัติการอวกาศและภูมิสารสนเทศ เช่น ระบบควบคุมและรับสัญญาณดาวเทียม อาคารประกอบและทดสอบดาวเทียม (AIT) เพื่อดำเนินการด้านการวิจัยและนวัตกรรมอวกาศ
ยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์	<ol style="list-style-type: none"> 6. สทอภ. เป็นฝ่ายเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติจำนวน 2 คณะ ได้แก่ คณะกรรมการนโยบายอวกาศแห่งชาติ (สทอภ. เป็นผู้ช่วยเลขานุการ) และ คณะกรรมการภูมิสารสนเทศแห่งชาติ (สทอภ.)

ด้าน	ประเด็น
	<p>เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ) ทำให้สามารถผลักดันประเด็น (Agenda) ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และสังคมได้</p> <p>7. พรณ.สทอภ. ฉบับปรับปรุง มีจุดแข็งที่ขยายโอกาสในกับ สทอภ. ในเรื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บริการจัดหาเครื่องมือ การออกแบบ - จากระบบดาวเทียมสำรวจทรัพยากร เป็น ระบบดาวเทียม - ก ำ หนด มา ต ร ร ฐ าน แ ละ บ ริ ก าร ต ร ว จ ส อ บ <p>มาตรฐานภูมิสารสนเทศและเทคโนโลยีอวกาศ</p> <p>8. ส ท อ ภ . ม ี Partner ที่มีความเชื่อมั่นและสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายด้านเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เช่น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นต้น</p> <p>9. ส ท อ ภ . ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาและบริหารจัดการระบบ Portal กลาง ของประเทศที่ เชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้คณะกรรมการภูมิสารสนเทศแห่งชาติ</p>
บุคลากรและกลไกการดำเนินงาน	<p>10. ส ท อ ภ . มีบุคลากรที่มีประสบการณ์ทั้งด้านการประยุกต์ใช้ประโยชน์เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ การควบคุม รับสัญญาณระบบดาวเทียมสำรวจโลก สำหรับดำเนินการเพื่อตอบสนองภารกิจเชิงนโยบาย ภารกิจเร่งด่วน และ ภารกิจต่างๆ ของประเทศ</p> <p>11. ส ท อ ภ . มี งบประมาณ ท ุ น ก าร ศ ึ ก ษ า สำหรับรองรับการพัฒนาบุคลากรขององค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาวในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ทำให้บุคลากร มีโอกาสในการพัฒนาความรู้ ความสามารถเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้มากขึ้น</p>

จุดอ่อน (Weaknesses)

ด้าน	ประเด็น
โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)	<p>1. ระบบข้อมูลภูมิสารสนเทศจากดาวเทียม และ จาก Ground system ซึ่งมีการเก็บตรวจวัดครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศ และเป็นระยะเวลาสั้น (spatial and temporal) ยังไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ด้านคุณค่าและสร้างโอกาสธุรกิจอย่างเต็มศักยภาพ</p>

ด้าน	ประเด็น
	<p>2. โครงสร้างพื้นฐานของ สทอภ. ก่อให้ภาะระด้านงบประมาณเพื่อบำรุงรักษา มีการเติบโตจนอาจจะส่งผลกระทบต่อการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการ ยุทธศาสตร์และการพัฒนาต่างๆ</p>
<p>ยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์</p>	<p>3. ยังไม่มีการศึกษาวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ทางยุทธศาสตร์อย่างเป็นระบบ เช่น Corporate foresight, Environmental scanning โดยเฉพาะ Technology scanning อาจทำให้เกิดความเสี่ยงต่อบทบาทหน้าที่ของ สทอภ. และผลกระทบต่อความคุ้มค่าของการลงทุน การดำเนินงานในระยะยาว</p> <p>4. งาน RDI ของ สทอภ. ต้องปรับบทบาทให้สอดคล้องกับนโยบายภายนอก ได้แก่ นโยบาย อววน . ภา ค อ , ต ส า ห ก ร ร ม และภาคสังคมประชาชนหรือการใช้งานที่ส่งผลกระทบในวงกว้าง รวมถึงยังไม่มีโครงสร้างการบริหารจัดการสิทธิบัตรอย่างเป็นระบบ</p> <p>5. การได้รับงบประมาณจากเงิน พรบ. มีแนวโน้มลดลง เงินสะสมของ สทอภ. ลดลง จนอาจมีผลกระทบต่อการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินงาน</p>
<p>บุคลากรและกลไกการดำเนินงาน</p>	<p>6. ยังไม่มีแผนการพัฒนาบุคลากรตามยุทธศาสตร์ การรองรับ operation ระบบ THEOS-2 (up-skill re-skill) และไม่มีแผนการสืบทอดตำแหน่ง (Succession plan) ซึ่งจะมีผลกระทบกับการรองรับการเกษียณอายุราชการของบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ภายใน 5 ปีข้างหน้า การทำงานทดแทนกันอย่างเป็นระบบ และการวางแผนพัฒนาอัตรากำลังคนให้สอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ ในการสร้างองค์กรแห่งคุณค่า (Value Based Organization)</p> <p>7. ขาดบุคลากรที่มีทักษะ กลไกการทำงาน องค์กร ความรู้ ในการขับเคลื่อนเชิงนโยบายตามเป้าหมายขององค์กร</p> <p>8. กลไกการดำเนินงานรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินยังเป็นลักษณะของกลุ่มบุคคล ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภารกิจงานประจำของหน่วยงาน</p> <p>9. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้าน RDI ต้องถูกย้ายไปปฏิบัติภารกิจ THEOS-2 (โดยเฉพาะ ใน ช' ว ง 3 ปี แรก ของ โ ค ร ง ก า ร) ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อพัฒนางานด้าน RDI</p>

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (External Environment)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (External Environment) หมายถึงการวิเคราะห์โอกาสและขั้วอำนาจภายนอกเพื่อกำหนดและทำความเข้าใจบริบทการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินงานและความอยู่รอดขององค์กร ประกอบด้วย 4 ปัจจัยดังนี้

1. การเมือง (Political/Policy Component = P)

เป็นการวิเคราะห์นโยบายและกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาครัฐที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อการดำเนินงานขององค์กร เช่น นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี และกฎระเบียบต่างๆ ความมั่นคงของรัฐบาล บทบาทของกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มพลังทางการเมือง ความขัดแย้งและความรุนแรงทางการเมือง

2. เศรษฐกิจ (Economic Component = E)

เป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจระดับมหภาค / ระดับจุลภาค ซึ่งหมายถึงระบบเศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ผลผลิตมวลรวมในประเทศ การค้าระหว่างประเทศและดุลการชำระเงิน อัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ภาวะการจ้างงานค่าแรง ค่าครองชีพ ภาษีการลงทุนภาคเอกชน

3. สังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Component = S)

เป็นการวิเคราะห์สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึงโครงสร้างทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร อาทิ จำนวนประชากร โครงสร้างของประชากร ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ค่านิยมและวัฒนธรรม แบบแผนการดำเนินชีวิตและพฤติกรรม การประกอบอาชีพ คุณภาพชีวิต ลักษณะของชุมชน และการตั้งถิ่นฐาน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การกระจายรายได้และความเป็นธรรมในสังคม สภาพของบ้านเมืองและลักษณะทางภูมิศาสตร์ ระบบนิเวศน์และสิ่งแวดล้อม

4. เทคโนโลยี (Technological Component = T)

เป็นการวิเคราะห์สภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่จะมีผลต่อการดำเนินงาน เช่น การผลิตคิดค้นเทคโนโลยีต่างๆ ความรู้และวิทยาการแขนงต่างๆ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กร ความก้าวหน้าในการวิจัยและพัฒนาในสาขาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิตและการให้บริการโดยใช้อุปกรณ์อัตโนมัติต่าง ๆ

โอกาส (Opportunities)

ด้าน	ประเด็น
การเมือง/นโยบาย(Political/Policy)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บทอวกาศ 20 ปี และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2564 นโยบาย อ มีประเด็นให้ความสำคัญครอบคลุมการพัฒนาการใช้ประโยชน์ด้านเทคโนโลยี และการสร้างอุตสาหกรรมอวกาศ ภารกิจอื่นๆ จำนวนมาก 2. นโยบายรัฐบาลกำหนดให้มีการขับเคลื่อนภารกิจของประเทศในรูปแบบของ Agenda B 3. ประเทศไทยกำหนดนโยบาย Thailand 4.0 ที่เน้นการขับเคลื่อน ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการดำเนินงานของ สทอภ. ที่ผ่านมาที่เน้น รวมถึงยังมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับเป้าหมายของ สทอภ. เช่น การพัฒนานวัตกรรมก 4. นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตเป้าหมายที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อน (Engine) ซึ่งรัฐบาลกำหนดให้มีอุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ เป็นอุตสาหกรรมที่สามารถเชื่อมโยงไปยังอุตสาหกรรมอวกาศและภูมิสารสนเทศได้ และ 5. รัฐบาลกำหนดให้มีการส่งเสริมธุรกิจนวัตกรรมชน ซึ่งจะเป็นส่วนช่วยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ 6. สภาพัฒน์ (สปช.) ศึกษาและเสนอแนะมีแนวทางเพื่อการปฏิรูปที่สอดคล้องกับภารกิจของ สทอภ. เช่น ระบบการบริหาร การปฏิรูปที่ดินและการจัดการที่ดินการปฏิรูประบบข้อมูลเพื่อการพัฒนาประเทศ 7. รัฐบาลกำหนดให้มีการขับเคลื่อนการดำเนินงานแบบประชารัฐ ซึ่งสอดคล้องกับหลัก ที่เน้นความร่วมมือกับภายนอก 8. รัฐธรรมนูญ มาตรา 258 ด้านการบริหารรา กำหนดให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหาร และให้มีการบูรณาการฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐทุกหน เพื่อให้เป็นระบบข้อมูลเพื่อการบริหารราชการแผ่นดิน 9. คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการจ้างพนักงานร เพื่อจูงใจคนมีความรู้ความสามารถพิเศษเข้ามาทำงานในหน่วยงานภาครัฐเพื่อขับเคลื่อน แต่เป็นตำแหน่งที่ขาดแคลน หายาก ซึ่งรวมถึงงานด้านอวกาศ
เศรษฐกิจ (Economic)	<ol style="list-style-type: none"> 10. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลต ซึ่งสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในพื้นที่ภาคตะวันออก อยู่ในบริเวณดังกล่าวที่ต้องการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีอวกาศของประเทศ 11. คณะรัฐมนตรี มีนโยบายพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ เพื่อสนับสนุนให้เกิดอุตสาหกรรมอวกาศ โดยใช้ประโยชน์จากเขตนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EECI)
สังคม (Social)	<ol style="list-style-type: none"> 12. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการลดความเหลื่อมล้ำ และการจัดการที่ดิน 13. นโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) 17 เป้า ร่วมเป็นคณะกรรมการอยู่หลายชุด เช่น ปกป้อง พื้นฟูและส่งเสริมการใช้ระบบนิเวศน์

ด้าน	ประเด็น
	14. สถานการณ์สภาวะแวดล้อมของโลกทำให้ข้อมูลดาวเทียมมีบทบาทในการวางแผนทร โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติ ภัยพิบัติ และคว ที่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชน
เทคโนโลยี (Technology)	15. เทคโนโลยีสารสนเทศ และ Internet of Thing ทำให้เกิดธุรกิจใหม่ได้รวดเร็วเป็ Content ด้านอวกาศ เพื่อสร้างความเข้าใจ ความรู้ และความต รวมถึงสามารถสร้างโอกาสในการส่งเสริมการใช้งาน หรือเข้าถึงบริการด้านภูมิสารสนเทศ 16. แนวโน้มของเทคโนโลยีอวกาศมีราคาถูกลง มีการผลิตจากบริษ ทำให้มีทางเลือกในการพัฒนาที่หลากหลาย และในราคาที่ลดลง 17. รัฐบาลส่งเสริมส่งเสริมวิจัยและพัฒนาด้านอวกาศ

ข้อจำกัด (Threats)

ด้าน	ประเด็น
การเมือง/นโยบาย(Political/Policy)	1. กฎหมายประเทศด้านการเผยแพร่ข้อมูลของประเทศ ทำให้การส่งเสริมการใช้ประโยชน์ข้อมูลภูมิสารสนเทศยังจำกัด รวมถึงประเทศไทยยัง 2. หน่วยงานเชิงปฏิบัติภายนอกมีทัศนคติกับ สทอภ. ว่าดำเนินงานซ้ำซ้อน และเป็นหน่วยงานหารายได้ 3. หน่วยงานภาครัฐอื่น มีการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ข้อมูล และบุคลากร แต่ยังไม่ได้บูรณาการการใช้ประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพ
เศรษฐกิจ (Economic)	4. ประเทศไทยมีงบประมาณจำกัดในการลงทุนด้านเทคโนโลยีในการพัฒนาประเ โดยเป็นงบประมาณสำหรับการลงทุนเพียง 20% การลงทุนทางด้านเทคโนโลยี เมื่อเทียบกับการลงทุนจากต่างประเทศทั้งหมด 5. ประเทศในภูมิภาคอาเซียน เช่น เวียดนาม สิงคโปร์ มีการร่วมมือกับพันธมิตรด้านเท ในการช่วยพัฒนาและส่งเสริมกิจการอวกาศ จึงส่งผลกระทบต่อผลักดันความร่วมมือภายใน 6. แนวโน้มการแข่งขันในธุรกิจด้านภาพจากดาวเทียมสูงขึ้น รวมถึงเริ่มมีการให้บริการ สทอภ. อาจได้รับผลกระทบด้านรายได้หากมุ่งขายข้อมูลภาพเพียงอย่างเดียว 7. ภาคเอกชนเข้าถึงเทคโนโลยีและการดำเนินธุรกิจด้วยประสิทธิภาพ cost จนอาจจะกระทบกับการดำเนินงานของ สทอภ. เช่น การจัดเก็บข้อมูล การทำแผนที่ 8. ตลาดรองรับอุตสาหกรรมอวกาศ และความต้องการผลิต รวมถึงโอกาสในธุรกิจที่จะสามารถสร้างแรงจูงใจให้แก่ักลงทุนหรือผู้ประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรม
สังคม (Social)	9. ศักยภาพและปริมาณบุคลากรของประเทศด้านเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศไม่ Aerospace
เทคโนโลยี (Technology)	10. นวัตกรรมและเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ต้องมีการปรับตัวให้ทันก ซึ่งต้องมีการลงทุนและใช้ทรัพยากรจำนวนมาก

ด้าน	ประเด็น
	11. ประเทศไทยยังไม่สามารถพัฒนาและผลิตเทคโนโลยีขั้นสูงได้เอง ต้องนำเข้า มาจากต

การวิเคราะห์ TOWS Matrix เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ขององค์กรในระยะ 4 ปี

1) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรุก

2) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงป้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรมีจุดแข็ง ขณะเดียวกันองค์กรก็เจอกับสภาพแวดล้อมที่เป็นข้อจำกัดจากภายนอกที่องค์กรควบคุมไม่ได้ แต่องค์กรสามารถใช้จุดแข็งที่มีอยู่ในการป้องกันข้อจำกัดที่มาจากภายนอกได้

3) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงแก้ไข ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรมีโอกาสที่จะนำแนวคิดหรือวิธีใหม่ ๆ มาใช้ในการแก้ไขจุดอ่อนที่องค์กรมีอยู่ได้

4) กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรับ ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรเผชิญกับทั้งจุดอ่อนและข้อจำกัดจากภายนอกที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้

ผลวิเคราะห์ TOWS Matrix ของ สทอภ.

กลยุทธ์	ประเด็น
<p>SO : กลยุทธ์ เชิงรุก</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ ผลักดันให้มีการลงทุน การวิจัย ด้านอุตสาหกรรมอวกาศ (Aerospace) ในพื้นที่ อุทยานรังสรรค์นวัตกรรมอวกาศ (SKP) เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ และการพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออก รวมถึงสอดคล้องกับเป้าหมายการสร้างความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศ ■ สร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศ ร่วมกับเครือข่าย เพื่อสร้างองค์ความรู้ และเทคโนโลยีสำรวจโลกใหม่ ของประเทศไทย เพื่อต่อยอดไปสู่การสร้างอุตสาหกรรมใหม่ทั้ง Startup และ SMEs ■ สร้างบทบาทของ สทอภ. ในด้านนโยบายในระดับประเทศและนานาชาติ ผ่านเครือข่ายความร่วมมือที่มีอยู่ในรูปแบบของ 3C (Cluster Connectivity Co-Creation) ■ สร้างบทบาทของ สทอภ. ในการเป็นที่ปรึกษา และการแก้ไขปัญหาในระดับหน่วยงาน และระดับประเทศแบบ Solution ด้วยเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ ■ ขับเคลื่อนการใช้โครงการระบบดาวเทียมสำรวจเพื่อการพัฒนา (THEOS-2) เพื่อการปฏิรูปการตัดสินใจเชิงพื้นที่ ของรัฐบาล การปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ และการพัฒนาบุคลากรของประเทศ ■ ขับเคลื่อนให้ภูมิสารสนเทศมีบทบาทในเศรษฐกิจของประเทศ ตามนโยบาย Thailand 4.0
<p>WO : กลยุทธ์ เชิงแก้ไข</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ ปรับปรุงโครงสร้าง ระเบียบ ค่าตอบแทน ระบบการสรรหา และพัฒนาบุคลากร เพื่อรองรับการขับเคลื่อนเชิงนโยบาย การบริหารการเปลี่ยนแปลงและสร้างความมั่นคงในทุกมิติให้แก่บุคลากรของ สทอภ. และการรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน ■ ขับเคลื่อนการกำหนดตำแหน่งงานและยกระดับงานด้านเทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศเพื่อสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาด้านอวกาศของประเทศ ■ การนำเทคโนโลยีใหม่ หรือ การ Outsource จากหน่วยงานภาคเอกชน หรือพันธมิตร เข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานภายในของ สทอภ. ■ สร้างบทบาทของ สทอภ. ในคณะกรรมการระดับชาติที่มีอำนาจหน้าที่ในการผลักดันด้านอุตสาหกรรมอวกาศ หรือคณะกรรมการด้านการปฏิรูปประเทศ ■ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา Solution ที่ตอบสนองนโยบายของประเทศ เข้าถึงประชาชนทั่วไป รวมถึง Solution เพื่อการคาดการณ์อนาคตสำหรับการวางแผน

กลยุทธ์	ประเด็น
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ จัดทำและขับเคลื่อนแผนการลงทุนเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านอวกาศและอุตสาหกรรมการบิน ผ่านการพัฒนาพื้นที่ EEC และ EECi
ST : กลยุทธ์ เชิงปี องกัน	<ul style="list-style-type: none"> ▪ สรร้างบทบาทในความร่วมมือจัดทำปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบด้านเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศผ่านคณะกรรมการแห่งชาติที่ สทอภ. เข้าไปมีบทบาทให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรที่ต้องการขับเคลื่อนนโยบายระดับประเทศได้ ▪ สรร้างเครือข่ายและความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศในการผลิตบุคลากรให้เพียงพอต่อการสร้างและขับเคลื่อนกิจการด้านอวกาศในทุกมิติ เช่น วิทยาศาสตร์อวกาศ อุตสาหกรรมอวกาศ เป็นต้น ▪ พัฒนาโครงการร่วมระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนด้านเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ โดยเน้นความร่วมมือแบบ 3C ▪ สร้างภาพลักษณ์กับหน่วยงานเชิงนโยบาย ▪ ปรับปรุงกฎหมายของ สทอภ. ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และการพัฒนาประเทศในระยะ 20 ปี ▪ รักษาศักยภาพ ความสัมพันธ์ และบทบาทของ สทอภ. เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในอนาคต ▪ แสวงหาแหล่งทุนวิจัยจากภายนอกทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อพัฒนานวัตกรรมร่วมกับเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และมหาวิทยาลัย
WT : กลยุทธ์ เชิงรับ	<ul style="list-style-type: none"> ▪ การสร้างและส่งเสริม Corporate Value เพื่อสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ▪ การสรร้าง Core Competency ขององค์กรและการปรับปรุงภาพลักษณ์เพื่อสร้างความเชื่อมั่นกับหน่วยงานภายนอก ▪ การสร้างแรงจูงใจกับบุคลากรที่มีศักยภาพทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อจัดสรรบุคลากรที่มีศักยภาพรองรับการขับเคลื่อนในระดับนโยบายในอนาคต ▪ ลงทุนในเทคโนโลยีใหม่ที่มีประสิทธิภาพหรือระบบที่มีความเป็นอัตโนมัติเพื่อลดภาระในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา ▪ สร้างภาพลักษณ์ในการเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศเพิ่มขึ้น

แผนปฏิบัติการ สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ
(องค์การมหาชน) ระยะ 5 ปี วาระแรก 3 ปี (พ.ศ.2563 – 2565)

วิสัยทัศน์

GISTDA : To be Value based Organization in Geo-space Intelligence
deliveries by 2020

สตอก. : เป็นองค์กรแห่งคุณค่าด้านภูมิสารสนเทศอวกาศอัจฉริยะในปี 2563

พันธกิจ

1. ขับเคลื่อนนโยบายของประเทศ ด้วยเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ
2. พัฒนา
สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมอวกาศและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องตามห่วงโซ่คุณค่า
(Value chain)
3. สร้างคุณค่าและมูลค่าจากระบบภูมิสารสนเทศแบบองค์รวม
4. พัฒนาระบบดาวเทียม
และระบบภูมิสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับโครงการระบบดาวเทียมสำรวจเพื่อการพัฒนา
(THEOS-2)
5. พัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานด้านเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศของประเทศ
6. พัฒนาบุคลากรด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศของประเทศในทุกกระดับ
7.
พัฒนาและเพิ่มศักยภาพองค์กรเพื่อขับเคลื่อนภารกิจด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศของ
ประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

1. ขับเคลื่อนนโยบายด้วยอวกาศและภูมิสารสนเทศ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดหมวดการปฏิรูปประเทศ โดยมาตรา 258 ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผล โดยเฉพาะด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ดังนี้

- 1) ให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินและการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน และเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน
- 2) ให้มีการบูรณาการฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานเข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นระบบข้อมูลเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินและการบริการประชาชน

นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ.2561 – 2579 ในยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้จัดแผนแม่บทภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ โดยกำหนดให้มีคณะทำงานยุทธศาสตร์เรื่องการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ และนวัตกรรมเร็วที่ดิจิทัล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประยุกต์ใช้นวัตกรรมที่ดิจิทัลเพื่อรังสรรค์นโยบายที่นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง และสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่แบบองค์รวมในอนาคตจะอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ความแม่นยำสูง และตอบสนองได้ทันที (Real-time) กับพลวัตการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งยังมีความหลากหลายของข้อมูลทั้งในรูปแบบมาตรฐานและแหล่งที่มาของข้อมูลรวมถึงการมีส่วนร่วมและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสียกับพื้นที่นั้นๆ ทั้งภาครัฐภาคธุรกิจผู้ประกอบการและภาคประชาชนตลอดจนศักยภาพขีดความสามารถของหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องและกฎระเบียบต่างๆ ที่มีผลบังคับใช้กับพื้นที่ดังนั้นการประมวลผลข้อมูลต่างๆ ที่มีควมซับซ้อนและหลากหลายให้ได้อย่างครบถ้วนเพื่อสังเคราะห์ให้ได้เป็นนโยบายหรือแนวปฏิบัติที่ทุกฝ่ายยอมรับได้นั้นจึงไม่สามารถดำเนินการด้วยวิธีเดิมๆ เช่น การประชุมหรือการจัดเวทีรับฟังความเห็นได้อีกต่อไป

ดังนั้น จำเป็นต้องใช้การผสมผสานการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) ร่วมกับ การใช้สติปัญญาของมนุษย์ (Human Intelligence)

ในการบูรณาการข้อมูลและองค์ความรู้ (Data & Knowledge) การวิเคราะห์ขั้นสูงอย่างรอบครอบและรอบด้าน รวมถึงจะต้องคำนึงถึงศักยภาพขีดความสามารถและข้อจำกัดตลอดจนกฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง หรือเรียกว่า "Actionable Intelligence Policy (AIP)" อย่างแท้จริง

AIP Platform จึงเป็นระบบที่มีองค์ประกอบทั้งในส่วนของ กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด การดำเนินการ (Institution) ข้อมูลและโครงสร้างพื้นฐาน (Data & Infrastructure) เทคโนโลยี และ กระบวนการ (Technology & Process) และทรัพยากรทั้งในส่วนของกำลังคนและงบประมาณ (Resources) เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง (Actionable) และสร้างคุณค่า (Value) สนองตอบต่อประชาคม (Community) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีพลวัตสมดุล และอย่างยั่งยืน (Sustainable) บนมิติความสัมพันธ์เชิงยุทธศาสตร์สำคัญ (Agenda-based) ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และบนมิติความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ (Area-based) ทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น

นอกจากนี้ สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (สทอภ.) ซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการในคณะกรรมการแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีจำนวน 2 คณะ ได้แก่ คณะกรรมการภูมิสารสนเทศแห่งชาติ (ตำแหน่งกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ) คณะกรรมการนโยบายอวกาศแห่งชาติ (ตำแหน่งผู้ช่วยเลขานุการ) และ คณะกรรมการคณะทำงานระดับชาติต่างๆ อีกหลายชุด ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดำเนินการต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้ สทอภ. สามารถสร้างบทบาทในการดำเนินงานและผลักดันภารกิจขององค์กรในระดับนโยบาย และสร้างความเติบโตด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศของประเทศ

เป้าหมาย

1. ขับเคลื่อนการดำเนินนโยบายด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศเพื่อสร้างความยั่งยืนของประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) ขับเคลื่อน และติดตามการดำเนินการตาม แผนแม่บทด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศแห่งชาติ
- (2) สร้างบทบาทและสนับสนุนการดำเนินงานกับคณะกรรมการระดับชาติ
- (3) พัฒนา THEOS-2 เป็น platform รองรับการดำเนินนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ

ตัวชี้วัด

- 1.1 ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ เกิด จาก มาตรการ นโยบาย ด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศที่ไปสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการแห่งชาติ และจากการใช้ AIP เป็นเครื่องมือกำหนดนโยบาย
- 1.2 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนแม่บทแห่งชาติ
- 1.3 มาตรการ นโยบาย ด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศที่ไปสนับสนุนการดำเนินงานของ คณะกรรมการแห่งชาติ
- 1.4 พัฒนา THEOS-2 ให้สำเร็จตามแผนที่กำหนด

เป้าหมาย

2. รัฐบาลนำ Actionable Intelligence Policy (AIP) ไปใช้ในการขับเคลื่อนนโยบาย

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) สร้างความเชื่อมั่นกับรัฐบาลและเครือข่าย ในการใช้ AIP เป็นเครื่องมือสำหรับการตัดสินใจ หรือการขับเคลื่อนนโยบาย
- (2) เสนอรัฐบาลและคณะกรรมการระดับชาติ เช่น คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) , คณะกรรมการดำเนินงานพื้นที่จังหวัดน่าน (NSB) ให้นำ AIP ไปใช้ในการขับเคลื่อนนโยบาย
- (3) สร้างระบบเพื่อการวางแผนการตัดสินใจในระดับนโยบาย
- (4) สร้างมาตรการทางนโยบายหรือข้อเสนอเพื่อการตัดสินใจลงทุนของรัฐที่เกิดจากการใช้ AIP Platform

ตัวชี้วัด

- 2.1 ระดับความสำเร็จของการนำกลไก AIP Platform ไปใช้ในการบริหารจัดการพื้นที่
- 2.2 จำนวนมาตรการทางนโยบายหรือข้อเสนอเพื่อการตัดสินใจดำเนินนโยบายของรัฐที่เกิดจากการใช้ GI หรือ AIP Platform

2. ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจอวกาศที่เชื่อมโยงกับ THEOS-2 System

นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต (New Growth Engine) มีการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับอวกาศ ได้แก่ อุตสาหกรรมการบินและการขนส่ง ซึ่งเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมด้านการบินและอวกาศมักจะเกี่ยวเนื่องกัน สามารถต่อยอดซึ่งกันและกันได้โดยง่าย โครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรด้านการบิน จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมการพัฒนาด้านอวกาศในอนาคต ประกอบกับแผนแม่บทอวกาศแห่งชาติ 20 ปี พ.ศ. 2560 - 2579 ซึ่งสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นชอบแล้ว ยังเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมอวกาศทั้งในระดับอุตสาหกรรมต้นน้ำ อุตสาหกรรมปลายน้ำ และการส่งเสริมภาคธุรกิจ และภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วม เช่น การประกอบและการทดสอบระบบต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของดาวเทียม ยานอวกาศ และจรวดนำส่ง ระบบภาคพื้นดินการส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ การพัฒนาระบบประยุกต์ (Application) เป็นต้น

นอกจากนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้ระบุเกี่ยวกับการส่งเสริมนวัตกรรมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีอวกาศของไทยไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 7 "การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์" แนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัล โดยสนับสนุน และส่งเสริมนวัตกรรม การวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีอวกาศของไทย ทั้งระบบดาวเทียมและเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ ซึ่งในปัจจุบันมีภาคเอกชน และภาคอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กที่มีศักยภาพที่สามารถต่อยอดเข้ามาสู่อุตสาหกรรมด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศได้

ที่ผ่านมา สทอภ. สร้างและพัฒนาพื้นที่ สทอภ. ณ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้เป็นอุทยานรังสรรค์นวัตกรรมอวกาศ (Space Krenovation Park - SKP) มาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ประกอบด้วยศูนย์ปฏิบัติการดาวเทียมภาคพื้นดินแบบครบวงจร ศูนย์วิจัยและห้องปฏิบัติการต่างๆ ศูนย์ฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (ศูนย์ภูมิสารสนเทศสิรินธร) พิพิธภัณฑ์อวกาศและภูมิสารสนเทศ (Space Inspirium) ศูนย์ปฏิบัติการพัฒนา ประกอบ และทดสอบดาวเทียม ทั้งนี้ ในปัจจุบัน สทอภ. ได้ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอวกาศโดยได้รับความร่วมมือจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการประกาศให้กิจการที่เกี่ยวข้องอวกาศ ได้รับสิทธิ์ส่งเสริมการลงทุนในระดับ A1 ตามประกาศของ

โดยบริษัทที่จะขอรับสิทธิ์ส่งเสริมการลงทุนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เป็นต้น การประกาศให้เพิ่มกิจการนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมอวกาศยานหรืออวกาศ และกำหนดให้อุทยานรังสรรค์นวัตกรรมอวกาศ (Space Krenovation Park :SKP) เป็นเขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) รวมถึง สทอภ. มีห้องปฏิบัติการที่ได้รับรองมาตรฐานด้านการบินและอวกาศระดับสากล 3 ระบบ ได้แก่ AS9100, ISO/IEC17025, NADCAP AC7122 ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและรองรับการให้บริการแก่ผู้ประกอบการด้านการบินและอวกาศในประเทศไทย ซึ่ง สทอภ. ถือเป็นหน่วยงานที่มีห้องปฏิบัติการอิสระแห่งเดียวในประเทศไทยและเป็นหนึ่งในสองห้องปฏิบัติการทดสอบของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่สามารถให้บริการทดสอบวัสดุ อวกาศยาน กระจกคอมโพสิตได้ตามมาตรฐานสากล ถือเป็น การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ลูกค้าและเป็นผู้นำในการผลักดันด้านมาตรฐานการบินและอวกาศให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อยในประเทศไทยด้วย

นอกจากนี้ สทอภ. ได้รับอนุมัติให้ลงทุนในอุทยานรังสรรค์นวัตกรรมอวกาศ ในการก่อสร้างและจัดหาอาคารพัฒนา ประกอบ และทดสอบดาวเทียม และเครื่องมือต่างๆ ซึ่งรองรับการพัฒนา ประกอบและทดสอบดาวเทียมได้ถึงขนาด 500 กิโลกรัม ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานภาครัฐ อุตสาหกรรม หน่วยงานเจ้าของเทคโนโลยีต่างประเทศเข้ามามีส่วนร่วมในพื้นที่ SKP ในอนาคต นอกจากนี้ สทอภ. ยังได้ศึกษา วิจัยและพัฒนา และประยุกต์ระบบดาวเทียม ภาคพื้นดิน และระบบภูมิสารสนเทศที่สามารถต่อยอดเพื่ออุตสาหกรรมอวกาศและภูมิสารสนเทศของประเทศ

เป้าหมาย

1. สร้าง EcoSystem ที่เอื้อต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมอวกาศของประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) จัดทำและส่งเสริมให้เกิดมาตรการระเบียบ ปัจจัยที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอวกาศ
- (2) ประสานและเชื่อมโยง (Coordinate) ระหว่างรัฐ-เอกชนเพื่อลงทุนและส่งเสริมการใช้งานโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออุตสาหกรรมอวกาศอย่างต่อเนื่อง

- (3) ผลักดันระดับนโยบายให้เกิดความตระหนักในประโยชน์ของเทคโนโลยีอวกาศต่อความมั่นคง มั่นคั่ง ยั่งยืน เพื่อให้เกิดการลงทุนอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด

- 1.1 มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดจากอุตสาหกรรมอวกาศ (ล้านบาท)
 - 1.2 ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมให้เกิดมาตรการ ระเบียบ ที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจอวกาศ
 - 1.3 จำนวนบริษัทหรือ Startup ที่ สทอภ. ให้การรับรองในการขอรับสิทธิการลงทุนด้านอุตสาหกรรมด้านอวกาศตามประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)
2. พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่สามารถนำไปสู่การสร้างอุตสาหกรรมอวกาศ

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) การพัฒนานวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การต่อยอดด้านธุรกิจ การขับเคลื่อนนโยบายหรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงาน ของ สทอภ.
- (2) สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการกับหน่วยงาน/บุคคลภายนอกโดยใช้ Soft Infrastructure (คน/เทคโนโลยี/ข้อมูล) และ Hard Infrastructure (AIT) จาก THEOS-2

ตัวชี้วัด

- 2.1 มูลค่าการลงทุนของบริษัทที่มาใช้ประโยชน์ในเขตนวัตกรรม (ล้านบาท)
 - 2.2 จำนวนผลงานด้านนวัตกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่เขตนวัตกรรม
 - 2.3 จำนวนบริษัทหรือหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรมโดยใช้ Soft Infrastructure (คน/เทคโนโลยี/ข้อมูล) และ Hard Infrastructure (AIT) จาก THEOS-2
3. สร้างความเชื่อมั่น และส่งเสริมให้หน่วยงานภายนอกเข้าสู่อุตสาหกรรมอวกาศ

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) ส่งเสริมให้บริษัท IDE / Startup ที่ 'เข้าสู' Value Chain การผลิต/บริการของบริษัทในระดับโลก
- (2) ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในด้านเทคโนโลยีอวกาศของหน่วยงานภายนอก

ตัวชี้วัด

- 3.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนายกระดับความสามารถและใช้ประโยชน์ ในเขตนวัตกรรม
- 3.2 ระดับความสำเร็จของบริษัทที่มีผลิตภัณฑ์ที่เข้าสู่ Global Value Chain

3. สร้างคุณค่าและมูลค่าจากระบบภูมิสารสนเทศองค์รวม

ปัจจุบันประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ วิกฤตการณ์ ซึ่งเกิดจากการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมากเกินไปในการดำเนินการทั้งด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ทำให้ทรัพยากรร่อยหรอและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรทางทะเล ทรัพยากรน้ำ ความหลากหลายทางชีวภาพ มลพิษทางบกและทางทะเล ซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศในวงกว้าง ซึ่งปัญหาต่างๆ ต้องมีการวางแผนการจัดการอย่างเป็นระบบบนฐานของข้อมูล องค์ความรู้ และการเชื่อมโยงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบัน สทอภ. ใช้ประโยชน์จากระบบภูมิสารสนเทศเพื่อตอบสนองต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และ ความมั่นคง จำนวนมาก เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลจากภาพถ่ายดาวเทียมเพื่อประเมินผลผลิตข้าวทุก 2 สัปดาห์ การติดตามการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ การติดตามมลพิษทางทะเล การติดตามสถานการณ์ไฟป่าและหมอกควัน การติดตามสถานการณ์อุทกภัย ภัยแล้ง การเฝ้าระวังพื้นที่ยุทธศาสตร์และบริเวณชายแดนของประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการดำเนินธุรกิจและการหารายได้สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรอย่างต่อเนื่องตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่ผ่านมาสทอภ. ได้ประเมินคุณค่าและมูลค่าที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและพัฒนาไปใช้ประโยชน์ ในปีงบประมาณ 2560 (การใช้ประโยชน์ในปีงบประมาณ พ.ศ.2559) จำนวน 13 โครงการ พบว่า มีมูลค่าผลกระทบกว่า 577.2021 ล้านบาท โดยเป็นมูลค่าที่ประหยัดได้จากการที่ผู้ใช้ไม่ต้องลงทุนเอง มูลค่าที่ได้เกิดขึ้นจากการนำไปใช้ และ มูลค่าที่ เกิดขึ้น ในอนาคต (รายงานการประเมินมูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและพัฒนาไปใช้ประโยชน์ ของ สทอภ.)

นอกจากนี้ สทอภ. ดำเนินการพัฒนาโครงการระบบดาวเทียมสำรวจเพื่อการพัฒนา (THEOS-2) ซึ่งมีแผนที่จะเพิ่มศักยภาพในด้านการบริหารจัดการเชิงพื้นที่แบบองค์รวม โดยพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศและเครื่องมือเพื่อการประยุกต์ใช้งานในสาขาต่าง ๆ ทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ใน 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

- 1) ด้านการเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร เพื่อสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรที่ครอบคลุมพืชเศรษฐกิจหลักอย่างน้อย 13 ชนิด ทั้งในเชิงปริมาณ และ คุณภาพ

ตลอดจนการคาดการณ์ผลผลิตล่องหนที่มีประสิทธิภาพ จะเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ครอบครัวเกษตรกร และคุณภาพชีวิตของประชาชน

- 2) ด้านการบริหารจัดการน้ำแบบองค์รวม เพื่อเพิ่มคุณภาพของน้ำอุปโภคบริโภคที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการน้ำทุ่งเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ครอบครัวเกษตรกร และการบริหารจัดการน้ำภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ
- 3) ด้านการจัดการภัยพิบัติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกัน แจ้งเตือน อพยพ และบรรเทาผลกระทบที่เกิดจากภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม ไฟป่า ภัยแล้ง) เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยสูงขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 4) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ รวมไปถึงเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันการบุกรุกป่า และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการป่าชุมชนบนฐานความสมดุลของการอยู่ร่วมกันระหว่างป่า (ป่าบก / ป่าชายเลน) และชุมชน ให้สอดคล้องกับการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- 5) ด้านความปลอดภัยทางสังคม และความมั่นคงของชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเฝ้าระวังพื้นที่ยุทธศาสตร์และบริเวณชายแดนของประเทศ รวมไปถึงพื้นที่ทางทะเล และชายฝั่ง เพื่อการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล และรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล
- 6) ด้านการจัดการเมือง แนวพื้นที่เศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของชาติ อาทิ โครงการบริหารจัดการน้ำ โครงการเครือข่ายรถไฟความเร็วสูง การเชื่อมโยงเขตอุตสาหกรรมเดิมเข้ากับโครงสร้างพื้นฐาน โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำหรับ 10 กลุ่มอุตสาหกรรมอนาคต เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสาธารณสุข การศึกษา การเดินทาง แหล่งทรัพยากรน้ำ

จากการดำเนินงานในปัจจุบันและการพัฒนาในอนาคต จะเป็นโอกาสที่จะทำให้ สทอภ. สามารถพัฒนาและสร้าง Solution เพื่อสร้างคุณค่า มูลค่า และตอบสนองโจทย์ท้าทายด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งในมิติ Area Based และ Sector Based

เป้าหมาย

1. มี Solution จากระบบภูมิสารสนเทศองค์รวมเพื่อตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ทั้งในเชิง Area Based และ Sector Based

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) สร้างความเชื่อมั่น และส่งเสริมการนำผลิตภัณฑ์ และบริการไปใช้ให้เกิดคุณค่าแก่สังคมในเชิง Area Based และ Sector Based
- (2) เพิ่มศักยภาพ ยกระดับ และใช้ประโยชน์เครือข่ายในการนำ Application / Solution ของ สทอภ. ลงไปสู่พื้นที่ และการใช้ในภาคส่วนต่างๆ
- (3) พัฒนา Solution ภูมิสารสนเทศแบบองค์รวมเพื่อการให้บริการ
- (4) ให้บริการ Solution ที่ แก้ไข และ/หรือ สร้างความยั่งยืนด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

- 1.1 คุณค่าและมูลค่าผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม ที่เกิดจากการบริการ Solutions
- 1.2 จำนวนพื้นที่ชุมชนที่นำ Solution / Application ไปใช้ประโยชน์เพื่อสนับสนุนการ แก้ไขปัญหา เช่น ความยากจนความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ การจัดการทรัพยากร
- 1.3 จำนวนการพัฒนา Solution ที่เกิดจากการร่วมมือระหว่าง สทอภ. และหน่วยงาน ภาครัฐ/เอกชน/ชุมชน
- 1.4 รายได้จากการให้บริการผลิตภัณฑ์และบริการของ สทอภ.
- 1.5 Business Modelเพื่อรองรับการให้บริการ THEOS-2

4. สร้ าง Research Ecosystem แล ะ Knowledge Ecosystem ด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศ

การพัฒนาศักยภาพขององค์กร
จำเป็นต้งลงทุนในการพัฒนากำลังคนและองค์ความรู้
ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่เอื้อต่อการยกระดับองค์กรไปสู่อนาคต
ลดการพึ่งพาคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ ลดการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรให้สามารถตอบสนองการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มประสิทธิ
ภาพ

ในอดีตที่ผ่านม
ประเทศไทยยังขาดนโยบายการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศที่ชัดเจน
การดำเนินกิจกรรม การค้นคว้าวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องยังทำอยู่ในระดับสถาบันการศึกษาต่าง
ตามสาขาวิชาที่เปิดสอน
การขาดการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากภาครัฐจากการที่ไม่มีนโยบายรองรับ
ประกอบกับสถาบันการศึกษายังไม่ค่อยเปิดสอนหรือเปิดสอนเพียงบางสาขาที่เกี่ยวข้องกับเทค
โนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ ซึ่งเป็นเพียงสาขาย่อยในคณะวิทยาศาสตร์
หรือคณะวิศวกรรมศาสตร์ ปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐ เอกชน อุตสาหกรรม
และสถาบันการศึกษา มีการใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศเพื่อตอบสนองต่อเศรษฐกิจ
สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น การวิจัยและพัฒนา
Application จากระบบดาวเทียม GNSS สำหรับการจัดการด้านการเกษตร
การวิจัยและพัฒนาาระบบภาคพื้นดินเพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างโอกาสทางธุรกิจของ สทอภ.
ภาคเอกชนสนใจเริ่มมีการพัฒนาบุคลากรตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา
และระดับปริญญาด้วยตนเองเพื่อป้อนเข้าสู่อุตสาหกรรมเฉพาะทาง ทั้งใน First S-Curve และ
New S-Curve รวมถึงภาครัฐเองก็ยังมีกลไกบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน (Work-
integrated Learning) กลไกเคลื่อนย้ายบุคลากรจากสถาบันการศึกษาไปยังสถานประกอบการ
การทำงานวิจัยที่มีโจทย์มาจากสถานประกอบการ
ทำให้แนวทางการพัฒนาบุคลากรมีความหลากหลายและเปิดกว้างมากขึ้น

ที่ผ่านม สทอภ.
ดำเนินการฝึกอบรมในหลักสูตรพื้นฐานและหลักสูตรเฉพาะทางเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากร
ภาครัฐ สถาบันการศึกษา รวมถึงดำเนินการสร้างความตระหนักแก่เด็ก
เยาวชนและประชาชนทั่วไปผ่านการจ้กประชุมสัมมนาวิชาการ การร่วมนัดจร ค่ายเยาวชน

พิพิธภัณฑสถาน และการแข่งขันพัฒนาการประยุกต์ใช้ในรูปแบบต่างๆ จึงจำเป็นต้องเร่งผลิตพัฒนาบุคลากร และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศอย่างครบวงจร เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อวกาศแห่งชาติให้ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดรวมทั้งเพื่อความต่อเนื่องในการพัฒนาและต่อยอดการเรียนรู้ในอนาคต อย่างไรก็ตามในปัจจุบัน สทอภ. ยังขาด Platform รองรับส่งเสริม แลกเปลี่ยน รวมถึงการต่อยอดการพัฒนาบุคลากรการพัฒนา Platform ทางด้านองค์ความรู้และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากผู้ที่มีความสามารถ (Technology Transfer Group) จำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายการพัฒนากำลังคนที่สุดต่อความต้องการของประเทศตามยุทธศาสตร์ของประเทศ ทั้งยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์อวกาศ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 โดยดำเนินการร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน อุตสาหกรรม และสถาบันการศึกษา เพื่อเกิดการนำไปใช้ประโยชน์และสร้างคุณค่าสูงสุดแก่ประเทศ

นอกจากเหนือจากการพัฒนากำลังคนและองค์ความรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่เอื้อต่อการยกระดับองค์กรไปสู่อนาคตแล้ว การวิจัยที่จะพัฒนาองค์ความรู้และองค์กรไปสู่อนาคตก็มีความจำเป็น ที่ผ่านมาสทอภ. เริ่มมีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่จะช่วยทดแทนเทคโนโลยีที่ได้รับภายใต้โครงการ THEOS-1 ซึ่งสามารถนำมาใช้งานจริงได้ในปัจจุบัน และสามารถต่อยอดไปสู่ธุรกิจได้ในอนาคต การวิจัยและพัฒนาด้านการจัดการพื้นที่อวกาศ การสนับสนุนการวิจัยและการทดลองในอวกาศ และการริเริ่มการพัฒนาดาวเทียมขนาดเล็กในประเทศไทยเป็นต้น ทั้งนี้ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม มีเป้าหมายในการส่งเสริมการวิจัยขั้นแนวหน้า (Frontier Research) และวิจัยพื้นฐานที่ประเทศไทยมีศักยภาพที่จะมุ่งเน้นการตอบสนองความท้าทายในอนาคต ซึ่ง สทอภ. สามารถใช้โอกาสในการมีโครงการระบบดาวเทียมสำรวจเพื่อการพัฒนา (THEOS-2) เป็นพื้นฐานในการต่อยอดองค์ความรู้ไปสู่การวิจัยขั้นแนวหน้า (Frontier Research) ในด้านอวกาศได้

เป้าหมาย

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สร้างกลไกการบริหารและผลงานวิจัยของ Research Ecosystem
แนวทางการดำเนินงาน
(1) สร้าง RDI Platform โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนา THEOS-2 เพื่อสนับสนุนการสร้างดาวเทียมและระบบสถานีภาคพื้นดินภายในประเทศ

- (2) พัฒนางานวิจัยขั้นสูง (Frontier Research) และสร้างเครือข่ายงานวิจัย ในระดับสากล ในด้านการบินและอวกาศ (Aerospace Research) รวมทั้งวิทยาศาสตร์ระบบโลก (Earth System Research)
- (3) ยกกระดับการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) ทั้งในด้าน Hardware (วัสดุ / อุปกรณ์ / sensors) และ Software (coding/programming) เพื่อนำไปสู่พัฒนาขีดความสามารถ ในอนาคต

ตัวชี้วัด

- 1.1 ระดับความสำเร็จในการสร้างดาวเทียมขนาดเล็กและระบบสถานีภาคพื้นดิน ภายในประเทศ
 - 1.2 ระดับความสำเร็จในการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) ทั้งในด้าน Hardware (วัสดุ/อุปกรณ์/sensors) และ Software (coding/programming)
 - 1.3 จำนวนโครงการวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ หรือพัฒนาเป็นต้นแบบ หรือขยายผลสู่ การใช้ประโยชน์ได้
 - 1.4 จำนวนบทความที่ตีพิมพ์และเผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ
2. มี Knowledge Ecosystem เพื่อการพัฒนากำลังคน S&G ของประเทศรองรับการขับเคลื่อนนโยบายและการสร้างคุณค่า

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) สร้าง Knowledge Platform และ Technology Transfer Group เพื่อสร้างกำลังคนด้าน S&G ของประเทศที่ยอมรับในระดับสากล
- (2) บริหารและขับเคลื่อนการพัฒนาทักษะแห่งอนาคต (Skill for the Future) ทั้งปรับเปลี่ยนทักษะเดิม (Reskill) และเตรียมทักษะใหม่ (New Skill) โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนา THEOS-2
- (3) ส่งเสริมการพัฒนากำลังคนสู่ความเป็นเลิศ (Brain power) ด้าน S&G

ตัวชี้วัด

- 2.1 ระดับความสำเร็จส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาคอุตสาหกรรม และภาครัฐ (University-Industry-Government Collaboration) เพื่อผลิต

บุคลากร (วิศวกร นักเทคโนโลยี) คุณภาพสูงรองรับความต้องการของอุตสาหกรรม เป้าหมายและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

- 2.2 จำนวนหลักสูตรที่พัฒนาทักษะ New skill และ Reskill โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนา THEOS-2 เพื่อยกระดับบุคลากรพร้อมใช้ของประเทศ
- 2.3 ระดับความสำเร็จในการพัฒนากำลังคนผู้มีความสามารถพิเศษให้เข้าสู่ระบบ การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับ S&GI

5. พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งองค์กร

ปัจจุบัน กระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่ต้องเพิ่มศักยภาพและความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของระบบที่เปลี่ยนแปลงไป

ถ้าภาครัฐไม่สามารถปรับเปลี่ยนองค์กรและพัฒนาการบริหารจัดการขององค์กรเพื่อไปสู่องค์กรสมัยใหม่ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล และหลักของคุณค่า ก็จะทำให้ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต

ดังนั้น สทอภ. จำเป็นต้องพัฒนาแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐในรูปแบบใหม่ ที่เน้นคุณค่า และผลสัมฤทธิ์องค์กรเป็นเป้าหมายสำคัญ โดยเน้นในด้านต่างๆ เช่น การพัฒนาขีดความสามารถองค์กร และบุคลากร การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ขององค์กรให้สามารถเกิดประโยชน์สูงสุด การวางระบบบริหารที่นำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามารุดขั้นตอน ระยะเวลา และต้นทุนการดำเนินการ การสร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาล เป็นต้น

เป้าหมาย

1. มีการขับเคลื่อนองค์กรสู่ Value Based Organization

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) ส่งเสริมวัฒนธรรมและค่านิยมองค์กรแห่งคุณค่า (Value Based) และสร้าง “G I S T D A” working culture/Due Care
- (2) พัฒนาและใช้ประโยชน์นวัตกรรมเพื่อรองรับยุทธศาสตร์การสร้างคุณค่าขององค์กร เช่น Business Unit (BU) เพื่อสร้างคุณค่าในแต่ละภารกิจ , ส่งเสริมการใช้ Project based Management แทน Function based , ทรัพย์สินทางปัญญา

ตัวชี้วัด

- 1.1 ระดับความสำเร็จของการสร้าง Value-Based Organization (VBO)
- 1.2 นวัตกรรมการบริหารเพื่อสร้างวัฒนธรรมที่รองรับการสร้างองค์กรแห่งคุณค่า

2. บริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อตอบสนองเป้าหมายองค์กร

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) พัฒนาแผนแม่บทพัฒนาบุคลากร สทอภ. และ บริหารกำลังคนของ สทอภ.
- (2) พัฒนา ทักษะ (Upskill/Reskill/Newskill)
ให้สอดคล้องรองรับการดำเนินยุทธศาสตร์และเป้าหมายองค์กร
- (3) พัฒนา Succession Plan และ ระบบบริหารจัดการ Talent Management

ตัวชี้วัด

- 2.1 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนพัฒนารายบุคคล (IDP)
 - 2.2 ระดับความสำเร็จในการคัดเลือก สรรหาบุคลากรที่สอดคล้องและเหมาะสมตามยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนเป็นองค์กรแห่งคุณค่า
 - 2.3 ระดับความสำเร็จของการตามแผน Employee Engagement
3. เพิ่มประสิทธิภาพกลไกบริหารจัดการองค์กรเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) พัฒนา Workflow Process, Standard Operating Procedure เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ องค์กร เช่น งานกฎหมาย การพัสดุ การคลัง การบริหารงานทั่วไป เป็นต้น
- (2) พัฒนาระบบเพื่อการบริหารจัดการองค์กรแบบดิจิทัลที่เชื่อมโยงกันทุกระบบงาน
- (3) เพิ่มประสิทธิภาพกลไกบริหารจัดการองค์กรเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ (THEOS-2)

ตัวชี้วัด

- 3.1 ระดับความสำเร็จของการเพิ่มประสิทธิภาพระบบงานบริหารจัดการองค์กร
 - 3.2 ประสิทธิภาพการบริหารเงินของ สทอภ. เพื่อสร้างความยั่งยืนให้องค์กร
 - 3.3 ระดับความสำเร็จในกระบวนการทำงาน โดยการบริหารจัดการแบบดิจิทัล ที่เชื่อมโยงกันทุกระบบงาน
4. บริหารยุทธศาสตร์และกลยุทธ์เพื่อกำหนดบทบาททั้งในและต่างประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) พัฒนาการใช้เครื่องมือทางยุทธศาสตร์ เช่น scenario planning / foresight / environmental scanning เพื่อสร้าง Value Creation Strategy

- (2) ใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นช่องทางในการเข้าถึงทรัพยากร (เทคโนโลยี องค์ความรู้ บุคลากร เงินทุน ตลาด) ในการยกระดับ สทอภ. ไปสู่ VBO

ตัวชี้วัด

- 4.1 ประเด็นกลยุทธ์จากการวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือทางยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การสร้างคุณค่า
- 4.2 จำนวนความร่วมมือภายในประเทศและ/หรือระหว่างประเทศ ที่มีผลต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ หรือภารกิจ สทอภ.

ส่วนที่ 4

การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ระยะ 5 ปี วาระแรก 3 ปี (พ.ศ.2563 – 2565)

หลักการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ สทอภ.

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศไปสู่การปฏิบัติต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อสามารถผนึกพลังความร่วมมือตามบทบาทความรับผิดชอบร่วมกันโดยนำเอาเป้าหมายและกลยุทธ์ตามแผนยุทธศาสตร์ของแผนมาแปลงไปสู่แผนปฏิบัติการในระดับต่างๆที่สามารถนำไปขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่ไปกับการปรับระบบการจัดสรรทรัพยากร ปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบ รวมทั้งสร้างองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนให้สัมฤทธิ์ผลและมีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. Target : ยึดยุทธศาสตร์และเป้าหมายยุทธศาสตร์เป็นแนวทางการดำเนินงานหลัก
2. Innovation : เน้นพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเป็นทุนขององค์กร และนำไปเพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานทั้งในการพัฒนากระบวนการ การต่อยอดธุรกิจ และการขับเคลื่อน
3. 3C : เน้นการดำเนินงานในรูปแบบของ 3C (Cluster Connectivity Co-creation) ร่วมระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่างประเทศเพื่อเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนภารกิจด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศ

แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ สทอภ.

1. สร้างความเข้าใจ : สร้างความเข้าใจ และความตระหนักในเป้าหมายของแผนปฏิบัติการสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ระยะ 5 ปี วาระแรก 3 ปี (พ.ศ. 2563 – 2565) รวมถึงสร้างช่องทางในการสร้างความมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ สทอภ. มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน
2. เชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์และภารกิจของ สทอภ. : สร้างความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นโยบายรัฐบาล และนโยบายอื่นๆ เพื่อสร้างความชัดเจนและความเชื่อมโยงในการดำเนินภารกิจสนับสนุนการกำหนดนโยบายด้านอวกาศและภูมิสารสนเทศของประเทศ

3. สร้างสภาพแวดล้อมในเอื้อต่อการดำเนินยุทธศาสตร์ สทอภ. : โดยการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือ ปรับกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการดำเนินงาน
4. ปรับปรุงระบบวางแผน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นเอกภาพ เพื่อให้ผู้บริหารมีเครื่องมือในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

การติดตามและประเมินผลแผนปฏิบัติการ สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ระยะ 5 ปี วาระแรก 3 ปี (พ.ศ.2563 – 2565)

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด จำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ สทอภ. โดยความมีส่วนร่วมในทุกระดับ ทั้งภายในและภายนอกองค์กรอย่างต่อเนื่อง โดยมีหลักการ ดังนี้

1. ติดตามประเมินผลความสำเร็จของยุทธศาสตร์ โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมผ่านกระบวนการรับฟังความคิดเห็น
2. เป็นระบบประเมินผลเชิงบูรณาการที่มุ่งเสนอผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ เพื่อใช้วัดความสำเร็จและความล้มเหลวของแผนยุทธศาสตร์
3. ประเมินด้วยตนเองเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้และติดตามผลอย่างใกล้ชิด ควบคุมการให้หน่วยงานหรือสถาบันที่เป็นกลางทำหน้าที่ประเมินผล
4. มีหลักเกณฑ์การติดตามประเมินผลและตัวชี้วัดที่ชัดเจน โปร่งใส มีมาตรฐาน เป็นกลางและถูกต้องตามหลักวิชาการบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงเพื่อให้สามารถใช้เป็นแนวทางปรับปรุงและทบทวนมาตรการ นโยบาย แผนงานและโครงการ

แนวทางการติดตามและประเมินผลแผนปฏิบัติการ

สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ระยะ 5 ปี วาระแรก 3 ปี (พ.ศ.2563 – 2565)

1. วางระบบการติดตามประเมินผล 3 ระยะเวลา
 - 1.1 การประเมินผลก่อนการปฏิบัติการหรือก่อนเริ่มโครงการ (Ex-ante Evaluation) โดยเป็นการประเมินสถานการณ์ และสำรวจข้อเท็จจริง สมมติฐานความเป็นไปได้ในการดำเนินโครงการ

- 1.2 การประเมินผลระหว่างดำเนินงาน (On-Going Evaluation) เป็นการติดตามประเมินผลความก้าวหน้าในระหว่างที่กำลังดำเนินงานเพื่อศึกษาว่ามีปัญหาอุปสรรคใดบ้างในการดำเนินงาน ทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกที่ผลกระทบ
 - 1.3 การประเมินผลหลังการดำเนินงาน (Ex-Post Evaluation) เป็นการประเมินผลเพื่อสรุปงานสิ้นสุดแผนแล้วได้รับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด มีผลผลิตผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นภายหลังจากสิ้นสุดแผน เป็นการวิเคราะห์ประสิทธิผลประสิทธิภาพ ตลอดจนผลกระทบทั้งทางบวกและลบของโครงการ
2. สร้างมาตรฐานระบบติดตามและประเมินผล รวมถึงพัฒนาตัวชี้วัดและตัวชี้วัดร่วมให้ได้มาตรฐานสากล (Joint Key Performance Indicator: JKPI) เพื่อประเมินการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของซึ่งสามารถวัดทั้งรูปของตัวชี้วัดผลกระทบร่วม ตัวชี้วัดผลลัพธ์ร่วม และตัวชี้วัดผลผลิตร่วม
 3. การนำเสนอผลการติดตามประเมินผล เป็นการนำเสนอผลการประเมินให้ทุกฝ่ายได้รับทราบทั้งเจ้าหน้าที่ ผู้บริหาร และคณะกรรมการบริหาร ตลอดจนผู้สนใจได้รับทราบผลการประเมิน
 4. พัฒนาระบบข้อมูลและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประเมินผลโดยจัดทำระบบข้อมูลการบริหาร (Management Information System) เชื่อมโยงข้อมูลวิเคราะห์และการนำข้อมูลไปใช้ได้เหมาะสม เพิ่มประสิทธิภาพนำข้อมูลการประเมินไปใช้ในการกำหนดทางเลือกนโยบาย และสร้างนวัตกรรมในการบริหารจัดการ